

— Macron favoriserer de
rike studentene

Utenriks s. 10-11

TALLENES TALE:
Det lønner seg å klage

Nyhet s. 6-7

— Vi beveger oss
heldigvis bort
fra den tiden der
det tok menn
bare ti minutt-
er å bli far
(hvis han
var flink)

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 73, utgave 2 | www.universitas.no | onsdag 23. januar 2019

Kommentar s. 2-3

SEKSUELL TRAKASSERING

2017: Studenter ved HiOA varsler om seksuell trakassering fra en ansatt.

2019: Den ansatte det ble varslet om jobber ikke lenger ved Oslomet.

Oslomet nekter å kommentere hva som skjedde i mellomtiden.

Nyhet s. 4-5

**NY
LAVERE
PRIS!**

Alle
Tine-produkter
har fått
ny lavere pris!

 MAT OG DRIKKE

MENINGER

Redaktør: Runa Fjellanger
runa.fjellanger@universitas.no 901 59 831

Nyhetsleder: Henrik Gæver
h.s.gæver@universitas.no 986 70 257

Fotosjef: Odin Drønen

Desksjef: Kari Eiring

Nettredaktør: Mathea Reine-Nilsen

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

#OslometMåSvare

I ukens utgave av Universitas kan du lese om en varslings sak ved den tidligere Høgskolen i Oslo og Akershus. Under en overnattingstur arrangert av den daværende høyskolen i 2017, skal en ansatt, som også var ansvarlig for turen, ha utsatt studenter for uønsket seksuell oppmerksomhet.

Varslingsnemnda ved skolen kom frem til at det var sannsynlig at innholdet i varselet stemte, og anbefalte at den ansatte skulle gis en arbeidsrettslig reaksjon. Hvorvidt dette skjedde vet vi ikke. Alt vi vet er at den ansatte ikke lenger er ansatt.

Hvorfor vet vi ikke mer? Fordi Oslomet ikke vil fortelle oss det. Med begrunnelsen at «dette er en personalsak» unngår Oslomet å uttale seg om noe som absolutt har offentlighetens interesse. For alt vi vet kan det som trolig var en vond sak om upassende oppførsel i en situasjon med et ujevnt maktforhold ha gått upåaktet hen.

Eller ikke. Oslomet vil ikke fortelle oss det.

Det er også godt mulig at den ansatte fikk en reprimande fra sin arbeidsgiver, innså sine egne feil, og valgte å si opp sin stilling som følge av saken.

Det vet vi i så fall ikke. Oslomet vil ikke fortelle oss det.

Det kan hende Oslomet ikke plikter å kommentere denne personalsaken. Men betyr det at de ikke bør kommentere den? Universitas mener nei. Se for eksempel på Kunsthøgskolen i Oslos håndtering av de siste års varselsaker. Etter at #metoo-boblen sprakk i 2016 tok skolen et etterlenget oppgjør med seg selv, i all offentlighet. Og da skolen i begynnelsen av inneværende år avskjediget sin andre ansatte som følge av anklager om seksuell trakassering, ble det annonsert offentlig etter få uker.

Åpenhet om håndtering av slike saker er ikke bare positivt for aviser som trenger noe å skrive om. Det er helt nødvendig for å opprettholde tilliten til at systemene som skal beskytte studenter og ansatte faktisk fungerer som de skal. Gjør de det på Oslomet? Det vet vi ikke.

Hvorfor ikke? Oslomet vil ikke fortelle oss det.

Sex og Stavangerliv

Studentmediene i Stavangers faste sexspalte kunne før jul by på tips om stillinger tilpasset sesongen: fra «nissemor» til «kåte reinsdyr». Nå på nyåret regner Universitas med at vår rampete stesøster tenker på det samme som de fleste studenter: fast stilling.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dørp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Kan regjeringen ta sine moraliserende pekefinger ut av livmoren min? Jeg forsøker å studere her.

Don Juan Ropstad

Kommentar

Ingrid Ekeberg,
journalist i Universitas

Da statsministeren 1. januar kom med sin oppfordring til unge kvinner om å få flere enn 1,6 barn, så velferdsstaten ikke slukes av flammer og NAV fryser til is, følte jeg det angikk meg like mye som Premier League og kommunereform i Vestfold. Jeg er i midten av tjuetårene, men også midt i en utdanning, og det å presse ut en liten skattebetaler står ikke akkurat øverst på prioriteringslisten min. Statsministeren sa hun vil komme til bunns i hvorfor unge kvinner i dag ikke fyrer opp fødemaskinen før nærmere fylte 30 år. Vel, hvis jeg får være så ydmyk.

Vi tar utdanning. Ifølge SSB er rett over halvparten av dem mellom 19 og 29 år studenter. Vi bever oss heldigvis bort fra den tiden der det tok menn bare ti minutter å bli far (hvis han var flink), og ansvaret er i stor grad jevnere fordelt mellom en studentmamma og studentpappa. Likevel er hverdagen deres langt fra enkel: Foreldrestipendet fra Lånekassen blir i sin helhet omgjort til stipend,

men det hjelper lite når studiestøtten i utgangspunktet er for lav. Sleng på litt barnetrygd, rimelig barnehage og andre frynsegoder – en baby er like fullt en nusselig liten megautgift. De fleste vil derfor være avhengige av å sjonglere deltidsjobb med fulltidsstudier, bare nå med et barn på armen. Dessuten holder det ikke å drysse mer penger over studentene, når det er etter endt studium at det virkelig drar seg til.

For selv om Studentsamskipnadene er rause med familieboliger, så hjelper det lite når studiene er ferdig. Ifølge meglerhuset Krogsvens boligstatistikk er kvadratmeterprisen i Oslo nå på 40.400 kr. Kappløpet om å komme inn på boligmarkedet er vilt nok som det er, og uten arvepenger på bok eller en smårik forelder med dårlig samvittighet, blir man stående overfor det dystre prospektet av å flytte babyen inn i et kollektiv – eller hele familien ut til Aurskog Høland. Veien til arbeidsmarkedet kan også bli svært lang: Når vi vet at vi har langt større mulighet for å få fast jobb etter studiene – hele 17 prosent ifølge Nordisk institutt for innovasjon, forskning og utdanning – med en deltidsjobb som er relevant til studiene våre, øker presset om å skaffe seg den riktige erfaringen.

Omveltninger i boligmarkedet og flere faste anset-

En baby er like fullt en nusselig liten megautgift

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Jantra «the skråblikk» Hollum

Joggebuksetid

Universitas har i en årrekke presentert kritiske problemstillinger og plukket opp de merkeligste og drøyeste studenttrendene. «Eksamenstid=joggebuksetid. Men hvorfor det egentlig?» er det betimelige spørsmålet Universitas stiller i 2011. Fysikkstudenten bærer ingen skam når Universitas spør han om det er sosialt akseptabelt å gå med joggebukse: «Ja, på fysikk er vi et flertall med joggebukser.» Mote- og skjønnhetseksperter Julie Kase, gir studentene sine beste tips for å bære det komfortable plagget med stil: «For det første må joggebuksa være av god kvalitet, og den må ikke være for slakk. For jentene kan det være fint med et par hverdagsboots med hæler for å løfte opp figuren. Uggs gjør deg ingen tjeneste.»

Universitas nr. 34, 2011

Test deg selv: Hvilken student er du?

Snakk om imponerende kildearbeid i feltguiden: «Studentstereotypene». Favorittfilmen til BI-studenten er *P.S. I love you*, hennes favorittnettsider er dn.no og fotballfrue.no, favoritttestedet er Horgan's og yndlingsboken hennes er: «Har ingen yndlingsbok». «På forelesninger er det langt flere hæler og dressjakker enn joggebukser. Skolen er en jobb, og du kommer ikke i joggebukse på jobb. Generelt synes jeg det er kleint å gå med sekk når man er over tyve år.» Ellers er det ingen overraskelse at favorittfilmen til HF-studenten er *Dancer in the Dark*, favorittserien til sykepleierstudenten er *Grey's Anatomy*, favorittseriene til Matnateren er *Top Gear* og *Dagsrevyen*. Men teologistudenten er fakultetets wildcard: favorittfilmen er *American History X* og favorittnettstedet er artige.no.

Universitas nr. 19, 2011

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

telser står likevel ikke så høyt oppe på dagsordenen til vår nye regjering. Det gjør derimot etikk og moral – av det frynsete slaget.

At KrFs Kjell Ingolf Ropstad er vår nye barne- og familieminister, er en ganske effektiv måte å vise fingeren til akkurat den målgruppen statsministeren forsøker å fri til. Ifølge Folkehelseinstituttet er det lite overraskende kvinner mellom 20 og 29 år som avslutter flest svangerskap. Ropstad har skamløst kjøpslått med abortlov, fosterreduksjon og eggdonasjon for å komme seg opp og frem i eget parti og rikspolitikken. Med iskald logikk virker det som om han vil tvinge barn på oss. Så uansett hvilke familievennlige tiltak KrF i regjering kan ha i ermet, er det få unge

kvinner som vil glemme at det var oss han tråkket på, på sin vei til regjeringskontorene.

Dessuten blir vi jo ikke akkurat færre i dette landet, tvert imot – fødselstallene går ned, men befolkningstallet går opp. Da Universitas i forrige uke møtte FN-direktør for utdanning, Manos Antoninis, lo han av at norske kvinner ble oppfordret til å føde flere barn. «Europa trenger ungdommer», sa han, med en oppfordring om å ta de som kommer hit bedre imot. Så er det kanskje en langt mer ubehagelig dimensjon til dette. Per-Willy Amundsen, tidligere justisminister og nå stortingsrepresentant for Frp, leflet med tanken om å kutte i barnetrygd for å «sørge for

at den etnisk norske befolkningen vedlikeholdes». Han uttaler seg selvfølgelig ikke på vegne av hverken parti eller regjering, men han gir uttrykk for en kvalmende holdning som lenge har ulmet i kommentarfelt, på tvilsomme demonstrasjoner – og ja, også i regjeringskontorene.

Jeg bidrar gjerne med mine 1,6 barn når den tiden kommer. Kanskje til og med to. Men ikke fordi jeg skal holde mitt gudfryktige hjerte rent, eller det norske blodet blått. Heller fordi jeg er ferdig utdannet jurist på vei inn i et arbeid- og boligmarked som skal ta meg og min lille fremtidige skattebetaler godt imot.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Marthe Thu

Siden jeg flyttet fra Vestlandet til Østlandet for seks år siden, blir begrepet «hjem til jul» mer og mer fjernt. Det som en gang var mitt hjemsted er nå blitt et feriested.

UNIVERSITAS

UTTEGNERE:

Aleksander Naug
Anna Torst Saatvedt
Solveig Bua Løken

DESKJOURNALISTER:

Jantra Hollum
Jonas Solgård

KORREKTURSJEFER:

Thea Rosef
Ingrid Ekeberg

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Henrik Giæver**
h.s.giaever@universitas.no 986 70 257

Stille: Oslomet nekter å svare på spørsmål om en ansatt beskyldt for seksuell trakassering.

STUDENTER VARSLET OM SEKSUELL TRAKASSERING FRA ANSATT:

OSLOMET HOLDER TYST

I 2017 ble det varslet om en ansatts upassende oppførsel mot flere kvinnelige studenter ved Oslomet. Nå er ikke vedkommende lenger ansatt – men Oslomet tier om hvorfor.

Varsling

tekst Frida Fliflet
foto Henrik Follesø Egeland

I 2017 ble det gjennomført en overnattingstur for en gruppe studenter ved Oslomet (da Høyskolen i Oslo og Akershus). En ansatt ved universitetet var ansvarlig for turen, som var organisert på vegne av Oslomet.

Kvelden etter ankomst ble det

avholdt en fest. Der skal vedkommende gjentatte ganger ha prøvd seg på «uønsket kyssing» og «seksuell inviterende berøring» av flere kvinnelige studenter. Da turen var over, ble det sendt inn et skriftlig varsel fra tre studenter om upassende atferd.

Universitas har fått innsyn i et dokument som beskriver varslingsnemnda ved Oslomet sin vurdering av varselet, og forslag til videre behandling.

«Kritikkverdig oppførsel»

Varslingsnemnda ved Oslomet gjennomførte deretter intervjuer med varslere og vitner. Ifølge nemnda var det sannsynlig at den påståtte «upassende og kritikkverdige» oppførselen hadde funnet sted. De konkluderte dermed med at «det bør vurderes om den ansatte skal gis en arbeidsrettslig reaksjon».

Nemnda anbefalte også å gjennomføre en risikoanalyse om

samhandling mellom studenter og ansatte utenfor ordinær arbeidstid. I tillegg mente de at det bør utarbeides retningslinjer og risikodempende tiltak «slik at risikonivået blir akseptabelt».

Vil ikke uttale seg

I mars 2018 ble nemndas konklusjon fremlagt for Oslomets rektor, Curt Rice. Det var han som tok den endelige avgjørelsen om hva som skulle skje videre. Men hva

avgjørelsen ble til, vil ikke Oslomet si noe om. Kommunikasjonsrådgiver Kjersti Thoresen opplyser imidlertid om at den ansatte ikke lenger jobber ved universitetet.

– Det ble tatt direkte kontakt med omvarslede, som fikk tilbakemelding i tråd med varslingsnemndas konklusjon, sier HR-ansvarlig ved Oslomet, Geir Haugstveit.

Universitas har stilt følgende spørsmål til Thoresen:

Vi har allerede gjort mye arbeid de siste par årene for å tydeliggjøre og synliggjøre varslingsrutiner

Geir Haugstveit, HR-ansvarlig ved Oslomet

- + Når sluttet vedkommende i jobben?
- + Er dette en direkte konsekvens av varslingen?
- + Har dere gjennomført en risikoanalyse, ref. nemndas anbefaling?
- + Når mottok nemnda varslingen?
- + Hvilke konkrete grep ble tatt etter at nemnda sendte sin anbefaling?

Universitas fikk følgende svar

fra Thoresen, som igjen viser til Haugstveit:
«Da dette er en personalsak, er det ikke noe mer vi kan uttale oss om».
Haugstveit understreker imidlertid at det arbeides med å få på plass etiske retningslinjer ved universitetet.
– Vi har allerede gjort mye arbeid de siste par årene for å tydeliggjøre og synliggjøre varslingsrutiner, forteller Haugstveit.

Varslet om diskriminerende oppførsel under eksamen

En eksamensvakt skal ha slengt en upassende kommentar til en kvinnelig student i hijab rett før eksamensstart.

Varsling

tekst Ina Pettersen Jevne

I varselet Universitas har fått tilgang til, står det at den kvinnelige studenten skal ha henvendt seg til eksamensvakten for å stille et enkelt spørsmål om eksamen. Eksamensvakten skal så ha reagerte ved å først svare på engelsk, for så å heve stemmen og si: «Jeg kan også ta det på arabisk? Eller?».

Varsleren er en medstudent som overhørte samtalen, og reagerte på eksamensvaktens oppførsel. Varselet ble sendt til Universitetet i Oslo (UiO). I klagen fremkommer det at studenten som varslet opplevde oppførselen som diskriminerende overfor den kvinnelige studenten.

Glad studenten varslet

Susann Andora Biseth-Michelsen, leder av Studentparlamentet ved UiO, synes det er synd å høre om hendelsen.

– Jeg blir bare forbannet når jeg hører om slike saker, sier Biseth-Michelsen til Universitas.

Hun mener det at hendelsen fant sted under eksamen, gjør situasjonen enda verre.

– Det skal ikke skje, og her skjer det i tillegg når studenten er i en stresset situasjon, fortsetter hun.

Biseth-Michelsen er likevel glad for at studenten som observerte situasjonen valgte å varsle.

– Det er veldig fort gjort å bare gå videre og ikke ta det opp, men vi vil jo at studentene skal bruke UiOs Si fra-system så mye som mulig, sier Biseth-Michelsen.

Saken enda ikke avsluttet

Varselet ble sendt inn etter eksamen i emnet «EU som politisk system» 23. november. Det samfunnsvitenskapelige fakultet har i ettertid kalt inn varsleren, de involverte studentene, og eksamensvakten, for å få en bedre forståelse av situasjonen.

Under møtene fikk studentene spørsmål om hvorfor de trodde eksamensvakten sa det han sa, om de trodde studentenes etniske bakgrunn hadde noe med kommentaren å gjøre, og om det kunne vært humoristisk ment.

Den første eksamensvakten som ble kalt inn til møtet viste seg å være feil person, men de involverte studentene har nå identifisert den riktige eksamensvakten.

Irene Sandlie, personaldirektør ved UiO, ønsker ikke å kommentere saken da den ennå ikke er avsluttet.

universitas@universitas.no

ARKIVFOTO: ADRIAN NIELSEN

Eksamen: Den upassende kommentaren skal ha funnet sted rett før eksamensstart i emnet «EU som politisk system».

STATISTIKKEN ER KLAR:

Det lønner seg å klage

Universitas har fått innsyn i eksamensklager for våren 2018 fra Universitetet i Oslo (UiO) og Oslomet. Burde du ha klaget?

Karakterer

tekst Jonas Solgård

På UiO fikk nemlig over 20 prosent av dem som klagde en forbedret karakter etter omsensur. På Oslomet var andelen enda høyere: Der fikk nesten 30 prosent av dem som klagde en forbedret karakter.

Inger Setnes, fungerende seksjonssjef for digitalisering av utdanning ved Oslomet, sier at de ikke aktivt oppfordrer studenter til å klage, men at de må vite at det kan gå begge veier.

– Studentene må selv tenke nøye gjennom og vurdere om de ønsker å klage på karakteren. Det er slik at den nye karakteren kan bli bedre, lik eller dårligere enn den opprinnelige karakteren, sier hun.

Flere klagesaker

Tallene fra UiO viser også at antall karakterer som endres etter klage har økt siden 2006. Eksempelvis var det kun fem prosent av klagerne i 2006 som fikk dårligere karakter. Til sammenligning har dette skjedd i over ti prosent av alle klagetilfeller siden 2010.

Hanna Ekeli, studiedirektør på UiO, sier til Universitas at det ble

flere klagesaker etter innføringen av blind omsensur i 2014.

– Tallene toppet seg i 2016 for så å holde et stabilt, litt lavere nivå de siste to årene. Våren 2018 skiller seg ikke vesentlig ut. Vi kan bare spekulere i hvorfor flere studenter har klaget etter innføringen av blind omsensur, sier hun.

På den andre siden har studenter også fått bedre karakter etter klage stadig oftere siden 2006. I 2017 fikk hele 36 prosent av dem som klaget endret karakteren til gunst etter klagen, mens litt over halvparten av alle som klaget forble uendret.

– Med den nye klagesensurordningen er det blitt flere endringer, både til studentens gunst og til studentens ugunst, sier Ekeli.

På Det juridiske fakultet (JF) var det nesten dobbelt så mange klager som neste fakultet på listen, Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Randi Saunes, seksjonssjef for eksamensseksjonen på JF innrømmer at det ikke er en hemmelighet at just studenter klager mer enn andre.

– Vi kan ikke vite med sikkerhet hvorfor det er slik, men vi antar at det er fordi våre studenter er mer bevisst på rettighetene de har og er bedre kjent med regelverk generelt, sier seksjonssjef for eksamensseksjonen Randi Saunes.

– Tallene er som forventet

På Oslomet ble det registrert totalt 807 klager for vårsemesteret i 2018. Av disse forble 479 uendret, mens 233 ble endret til studentens gunst. 95 ble endret til studentens ugunst.

– 807 klager er innenfor de normale svingningene fra semester til semester, men en variasjon på mellom ti og 16 prosent ugunstige resultater fra semester til semester er også innenfor normalen. Ulike eksamener gjennomføres vår og høst, og det vil alltid være en variasjon på noen prosent, forklarer Setnes.

Sammenlignet med høstsemesteret 2017 gikk det totale antallet klager opp, og 31 flere resultater ble endret til studentens ugunst etter klage.

Likevel sier Setnes at det har en naturlig forklaring.

– Tallene er som forventet. Det er ikke unormalt at det totale antallet klager har gått opp, da det totale antallet eksamensgjennomføringer har gått opp i samme periode.

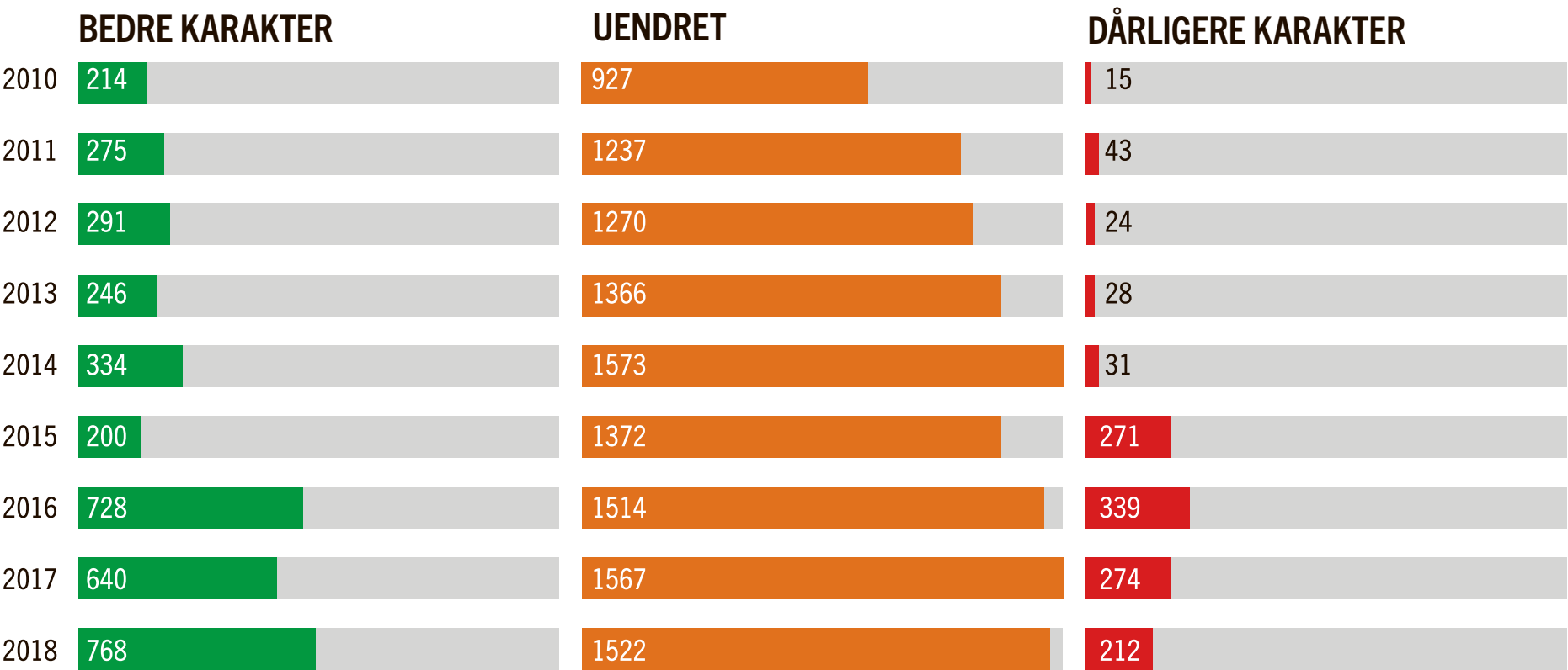
universitas@universitas.no

Slik klagde studentene på UiO

- + Det humanistiske fakultet: 364 klager
- + Det juridiske fakultet: 760 klager
- + Det medisinske fakultet: 49 klager
- + Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet: 274 klager
- + Det odontologiske fakultet: 33 klager
- + Det samfunnsvitenskapelige fakultet: 456 klager
- + Det teologiske fakultet: 11 klager
- + Det utdanningsvitenskapelige fakultet: 141 klager

Slik klagde studentene på Oslomet

- + Totalt antall klager: 807
- + Til gunst: 233
- + Til ugunst: 95
- + Uendret: 479

Karakterendring etter klage, vårsemestrene 2010-2018. Kilde: Universitetet i Oslo.

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

Overdrar selskap: Styreleder i SiO Vetle Bo Saga er fornøyd med overdragelsen av Toma Servicepartner AS til Toma.

SiO selger sin andel i Toma

Studentenes penger går til private profittjegere når Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) selger sin andel i privat tjenesteleverandør, mener NTL.

Privatisering

tekst Henrik Giæver

Universitas har tidligere skrevet om opprettelsen av Toma Servicepartner AS, som leverer tjenester innen eiendomsdrift og service til SiOs studentboliger og andre SiO-eiendommer.

Da selskapet ble opprettet sto SiO med en eierandel på 49 prosent. Den blir nå overdratt til Toma. Salget ble annonsert av SiO selv i en pressemelding på deres egne nettsider.

– Vi har høstet erfaringer gjennom et driftsår. Bakgrunnen for beslutningen om å overdra vår eierandel til Toma er å sikre en videre utvikling av kvaliteten i leveransene for eiendomsdriften og servicen levert studentene,

sier SiOs hovedstyreleder Vetle Bo Saga, ifølge pressemeldingen.

Kritiske

Norsk tjenestemannslag (NTL) er ikke tilfreds med SiOs beslutning i forbindelse med overdragelsen av selskapet. Flere av de ansatte, som ble flyttet fra SiO til Toma Servicepartner AS ved opprettelsen, er organiserte i NTL.

«NTL var kritiske til SiOs beslutninger om å overføre 51% til Toma ved forrige korsvei i 2018. Toma er en privat tjenesteleverandør som skal tjene penger på forvaltningen av eiendommer og eiendomstjenester. NTL organiserer ansatte i Studentsamskipnadene», heter det i en pressemelding sendt til Universitas.

Synnøve Bakken, leder i NTL Studentsamskipnadene, mener det er problematisk at et privat selskap skal stå for driften av samskipnadens eiendommer.

– Hele vitsen med SiO er at penger fra studentene skal gå tilbake til mer og bedre studentvelferd, og ikke til private profittjegere, sier hun.

Styreleder Bo Saga mener imidlertid ikke at overdragelsen av driftsselskapet strider med SiOs prinsipper.

– Jeg mener at SiOs oppgave er å lever studentvelferd, og det gjør vi. Boligen og leieavtalene til studenter er vårt tilbud, og for å pro-

dusere tjenestene vi yter har vi en blanding av tjenester vi kjøper inn utenfra, og ting vi produserer selv, sier han til Universitas.

– For å få den kompetansen og kvaliteten vi trenger er det fornuftig å inngå en avtale.

Skeptiske studentpolitikere

Da det i november 2018 ble kjent at Toma skulle stå for forvaltning, drift og vedlikehold av SiOs eiendommer og boliger, var SiO-tillitsvalgt Robert Sørensen blant kritikerne. Han fryktet at ordningen, der SiO eide 49 prosent av Toma, kom til å gå utover studentene.

– Tanken bak ordningen er at SiO skal sørge for mer ansvarlig og forsvarlig bruk av studentenes penger, men vi mener at dette ikke er riktig måte å løse det på. Pengene vil nå gå til et privat firma istedenfor til studentvelferd, og det er vi bekymret for.

Også Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO) var skeptiske til ordningen. I en resolusjon som ble vedtatt på deres møte torsdag 23. oktober skriver de at tjenestene bør tilbakeføres til SiO.

Videre i resolusjonen mener de at profittjag aldri skal være hovedmål for noen som utfører arbeid for SiO, men at hensyn til studentene skal ha prioritet.

Hele vitsen med SiO er at penger fra studentene skal gå tilbake til mer og bedre studentvelferd, og ikke til private profittjegere

Synnøve Bakken, leder i NTL Studentskipnadene

VIL BYGGE GRØNT

— men vet ikke helt hvordan

Miljøvennlig studentbolig: Iselin Nybø ønsker at universiteter, høyskoler og andre institusjoner skal redusere klimagassutslipp.

Når fremtidige studentboliger skal bygges eller renoveres, vil statsråd Iselin Nybø at klimaavtrykk skal ha innvirkning på om boligprosjektene får støtte eller ei.

Miljø

tekst Andrea Kunz
foto Henrik Follesø Egeland

– Jeg mener universiteter, høyskoler og institutter skal være i front når det gjelder å kutte klimagassutslipp i egen virksomhet, og lære kommende generasjoner at bærekraft er viktig, uansett hvilket studium og hvilken jobb du velger. Det sa forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø i sin tale på årets kontaktkonferanse, som fant sted forrige tirsdag.

Statsråden mener at klimaavtrykket også gjelder studentboliger, og vil at alle nye studentboliger i landet skal være grønne.

Klimaavtrykk vil være en avgjørende faktor for hvilke byggeprosjekter som skal få tilskudd.

Uklart hva grønn vil si

Det var Universitetsavisa som først omtalte saken. Kriteriet fra Nybø om at klimaavtrykk skal vektlegges, kom som et ekstra forslag til en rapport fra den nasjonale arbeidsgruppen, som har gått gjennom systemet for forvaltning av tilskudd til studentboligbygging. Arbeidsgruppen har ifølge Nybø mange gode forslag, der enkelte også omhandler miljø. Rapporten skal i nær fremtid på høring.

– Jeg kommer til å sende et ekstra forslag med på høringen når vi vurderer hvilke stu-

dentboligprosjekter som skal få tilskudd. Jeg vil at alle studentboliger som bygges skal være grønne, og at vi også skal legge miljøhensyn til grunn når vi bestemmer hvilke prosjekter som skal få støtte, sier Nybø.

På spørsmål til Kunnskapsdepartementet om hva det vil si at studentboligene skal være grønne, svarer de at det er det for tidlig å kunne gi et detaljert svar på. Mer konkrete svar vil kunne gis etter høringen, skriver Kunnskapsdepartementet i en e-post til Universitas.

– Det er gledelig

Det er studentsamskipnadene og studentboligstiftelser som er hovedaktører for studentbolig-

bygging. Vetle Bo Saga, Styreleder i Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO), er positiv til Nybøs grønne forslag.

– SiO og andre studentsamskipnader er opptatt av å bygge grønne studentboliger, og er langt fremme i klimavennlig boligbygging. Det er gledelig at statsråden vil vektlegge dette i fremtidige tildelinger, sier han.

Til tross for at det har vært rekordmange bevilgninger til bygging av nye studentboliger, har altfor mange av byggeprosjektene blitt stoppet. Det kommer frem i rapporten at dette skyldes forskjellige prosjektutfordringer. Blant annet vanskeligheter med å få tilgang til tomter, krav til beliggenhet, og

generell økning i krav knyttet til boligbygging.

Oslo er også et såkalt pressområde, der bygge- og tomtekostnadene er høyere, samt at behovet for studentboliger er større enn i resten av landet. Kostnadsrammen her blir derfor høy, og de mange kravene gjør at realiseringen av prosjektene er vanskelig.

– Det viktigste for oss i SiO er økonomiske rammer som fortsatt gjør det mulig å bygge studentboliger i Oslo. Da er prisjustert økning av tilskuddene en god løsning, forteller Bo Saga.

Unge forskere verstinger på «diskutabel forskningspraksis»

En ny rapport viser at unge, norske forskere er overrepresentert blant de som «tar snarveier» i forskningen.

Forskning

tekst Henrik Giæver

– Resultatene er oppsiktsvekkende, og ikke bra, sier Matthias Kaiser, instituttleder ved Senter for vitenskapsteori ved Universitetet i Bergen (UiB), til Universitas.

Han er én av tre forskere som har utarbeidet rapporten «Diskutabel forskningspraksis: holdninger og handlinger», som bygger på en spørreundersøkelse fra RINO-prosjektet (Research Integrity in Norway).

De to andre forskerne er Johannes Hjelmbrekke fra UiB, og Helene Ingierd fra De nasjonale forskningsetiske komiteene.

– **Urovekkende**

Kaiser forteller at man i Norge er gode på å unngå såkalt uredelig forskning, som omfatter fabriks-

jon og plagiat. Likevel mener han det er altfor mange overtramp innen det de kaller «diskutabel forskningspraksis». Dette kan bety ting som ufortjent forfatterskap på forskningsartikler, å feilaktig nekte noen forfatterskap, og å unnlate å informere om usikkerhet i forskningsmaterialet.

Unge forskere i alderen 30 til 39 er særlig overrepresentert blant de som vedgår å ha vært med på å gi noen såkalt «ufortjent forfatterskap», heter det i en pressemelding fra RINO-prosjektet.

Dette mener forfatterne er urovekkende, ettersom forskere i denne alderen gjerne vil være juniorforskere eller stipendiater, og «følgelig i en underordnet stilling».

Unge forskere er ifølge rapporten også overrepresentert blant de som har høyest sannsynlighet for selv å begå ett eller flere overtramp, en gruppe rapporten betegner som «en risikogruppe». Denne gruppen er imidlertid sammensatt, med overrepresentasjon av blant andre seniorforskere, forskere ved næringslivsrettede forskningsinstitutter, og samfunnsvitere.

– Norge er egentlig et foregangsland når det kommer til redelighet i forskning, men ikke

når det kommer til diskutabile forskningsmetoder, sier Kaiser.

Manglet tallgrunnlag

Spørreundersøkelsen, som igjen ledet til rapporten, tok også for seg større forskningsetiske forseelser. Kaiser forteller at undersøkelsen kom som følge av at regjeringen innførte en ny forskningsetikklov i 2017.

– Utgangspunktet vårt var at vi spurte «hva er tallgrunnlaget?». Vi var litt overrasket over at departementet kom med en ny lov uten først å ha gjort en kartlegging av forskningsetiske overtramp.

Han forteller at forskningsinstitusjonene har fått større ansvar med den nye loven, og at det derfor er viktig å ha et godt datagrunnlag.

– Det er viktig å vite hvor problemet ligger, derfor har vi kartlagt problemene, sier han.

– **Vanskelig å si hvorfor**

Ole Martin Moen (33) er filosofiforsker ved Universitetet i Oslo (UiO), og sånn sett i aldersgruppen som ifølge RINO-rapporten er overrepresentert blant de som er tilbøyelige til å bruke diskutabile forskningsmetoder.

Resultatene er oppsiktsvekkende, og ikke bra

Matthias Kaiser, forsker ved UiB

Han mener det er vanskelig å sette fingeren på akkurat hvorfor unge forskere er overrepresentert, men mistenker at det kan ha å gjøre med usikkerheter knyttet til det å være ung forsker i mindre sikre stillinger.

– Det ser bedre ut på en CV å ha fire artikler hvor man er én av fire forfattere på hver av de, enn å være eneste forfatter på én forskningsartikkel. Hvis det er slik det er, så vil folk lett kunne skrive hverandre opp som forfattere. Jeg skjønner at det er incentiver som belønner dette, sier han til Universitas.

Aksel Braanen Sterri (31), også filosofiforsker ved UiO, oppgir at han ikke kjenner seg helt igjen i funnene til RINO-rapporten.

– Det anekdotiske inntrykket mitt er at unge forskere er jævla seriøse og ekstremt varsomme med å ta i bruk tvilsomme forskningspraksiser. Dette har bare blitt forsterket av de siste års fokus på problemet med at mange funn i flere fagfelt ikke står seg når de blir forsøkt gjennomført av andre forskere.

Han mener imidlertid at eventuelle forseelser trolig skyldes at academia er såpass kompetitivt.

– Skal du sikre deg en karriere må du publisere i de beste tidskriftene, og du må publisere mye. Da kan det friste å ta i bruk snarveier, selvfølgelig, sier han.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AVIS

Dagsavisen
Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no

www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BOKHANDEL

Haugenbok.no
Kyrkjegata 21
6100 Volda

epost@haugenbok.no
www.haugenbok.no
Tlf.: 700 74 500

Kjøp skolebøkene dine hos Norges
raskeste nettbokhandel Gode rabatter
- Kjøpt, trygt og enkelt!

LEGE

Lei av å vente på legen?

-Studentvennlige priser
-Bred kompetanse
-Drop-in og kort ventetid
-Åpent alle dager

Vi er der når du trenger oss!

Aker Brygge Legesenter
Stranden 89
0250 Oslo

kontakt@akerbryggelegesenter.no
Tlf: 92 300 200

www.akerbryggelegesenter.no

UNIVERSITAS

Vil du jobbe i Norges største studentavis? UTVIKLERE

Vi søker deg som synes det høres spennende ut å få jobbe med å **videreutvikle og vedlikeholde** Universitas sine **nettsider og produksjonssystem**. Vedlikeholdet innebærer å sørge for at produksjonssystemet, **backend og frontend** for nettavisen, **InDesign-scriptene** og webserverene fungerer, og å løse eventuelle problemer som oppstår. Videreutviklingen vil særlig ta sikte på å videreutvikle våre nye nettsider, samt å legge til rette for en oppgradering av **Adobe-software** på desken.

Du er særlig relevant hvis du har disse kvalifikasjonene:

Kjennskap til **Python og Javascript**.
Erfaring med drift av **webservere**.
Erfaring med **Django**.

Arbeidstid er tiltenkt å være rundt fem timer i uka, som oftest på mandager og tirsdager, men dette kan tilpasses.
Spørsmål om stillingen rettes til daglig leder Simen Eriksen på e-post simen.eriksen@universitas.no.

Arbeidet er honorert og lar seg kombinere med studier.
Søknad og CV sendes til postmottak@universitas.no og merkes med «Søknad utvikler» og ditt navn.

SØKNADSFRIST 27. JANUAR 2019

LES MER PÅ WWW.UNIVERSITAS.NO

— Han favoriserer de rike stud

Opprøret: Siden november 2018 har gule vester tatt til gatene i flere franske byer. Presidentens kutt i studiestøtten har fått landets unge til å kaste seg med.

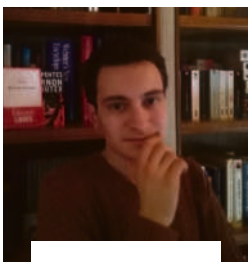
Student Clément Carron (21) mener presidenten bevisst fyrer opp de gule vestene. – Fake news, sier lederen av hans ungdomsparti.

Frankrike

tekst Thea Rosef
foto Stan Vignon

De ellers rolige brosteinsgatene i Paris har de siste månedene vært arena for voldsomme protester. Med påtente hus og biler, knuste butikkvinduer, tåregass og skudd ligner byen til tider på en krigssone. Franskmenner føler seg urettferdig behandlet, og ikledd gule vester står de i samlet tropp mot politistyrkene i Paris. Vestene har de tatt fra bilene sine, som alle bilister i Frankrike må ha under setet.

– Det har vært helt utrolig! Det er folk som lenge har vært utenfor politikken, og som nå prøver å ta tilbake kontroll over livene sine, sier student Clément Carron (21) til Universitas. Det som begynte som et opprør mot økte bensinpriser har nå snudd Frankrike på hodet.

Clément Carron

Kutt i studiestøtten

President Emmanuel Macron satser hardt på å reformere landet, noe spe-

sielt arbeiderklassen kjenner på gjennom økte avgifter og kutt i velferden. Også studentene har fått merke reformene. Franske studenter fikk tidligere opptil 2000 kroner i måneden til husleie, avhengig av størrelse og beliggenhet på leiligheten. Nå kutter presidenten i bostøtten. Ifølge The Economist Intelligence Unit er Paris rangert som verdens nest dyreste by å bo og leve i, der Oslo er rangert som nummer fem.

Carron er student ved universitetet Sciences Po Lyon, og har deltatt i to av de Gule vester-demonstrasjonene. Han er frustrert over kuttet, som han mener rammer de fattigste studentene.

– Dette gjør at bare de mer velstående har råd til å konkurrere om skoleplassene, og blir dermed favorisert av Macron, sier han.

Carron beskriver det å være med i demonstrasjonene som befriende.

– Det er et slags nytt håp i luften blant folk som har blitt ekskludert lenge, og som nå er samlet gjennom følelsen av

tilhørighet og solidaritet, sier han.

– Dette er muligens den første bevegelsen jeg har deltatt i hvor alle deler av samfunnet er representert.

Unenge om Macrons uttalelser

Macron har fått mye kritikk for sin retorikk, og blir ofte oppfattet som overlegen og nedlatende av sine motstandere. Presidenten kommer selv fra den øvre middelklassen, og har gått på en av landets gode statlige skoler.

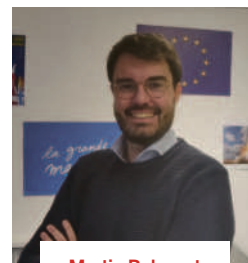
«Vår ungdom trenger å bli lært (...) en følelse av innsats og engasjement» sa Macron i en svært omdiskutert tale tidligere i januar.

Martin Bohmert (30) er leder for Macrons ungdomsparti, og mener presidentens uttalelser blir vridd på av media.

– Det er fake news at Macron mener de unge er late. Det er rett og slett vinklet feil, og deler av talen er satt sammen for å få det til å virke som han har sagt dette, sier Bohmert.

Carron, på sin side, er ikke i tvil om at presidenten har kalt dem late.

– Jeg bruker veldig mye tid på studiene, i tillegg til å være aktiv i en bevegelse med tre forskjellige foreninger. Vi er ikke late, det er bare en provokasjon og en måte å rettferdiggjøre politikken sin på, sier Carron.

Martin Bohmert

Vil bli bedre på sikt

Bohmert bruker mye tid på politikk, og er svært engasjert rundt debatten om de nye reformene.

– Det kan virke dyrt for mange nå, men det vil bli bra på sikt når man ser forandringene, sier Bohmert.

Han sier likevel at han

har forståelse for at folk er frustrerte.

– Jeg skjønner det, økonomien går opp og ned. Men om vi investerer nå, kan vi høste av det senere. Folk må bare være tålmodige, og pengene som spares i de store selskapene vil gagne alle på sikt.

Bohmert mener reformene er helt nødvendige med tanke på klima.

– Vi trenger noe ekstraordinært når det kommer til klimaendringer, noen som tør å ta grep, og det gjør Macron, sier han.

Mangler legitimitet

George Chabert er historieprofessor og underviser i fransk politikk ved NTNU. Han har utgitt flere bøker om Frankrike, og mener det er viktig å huske på hvordan Macron ble valgt.

– Han har ikke ordentlig legitimitet i landet. Det stod til slutt mellom Macron og Marine Le Pen fra ytre høyre, og da fikk presidenten stemmer fra folk som aldri ville

dentene

Gule vester-demonstrasjonene

- + President Emmanuel Macron og hans politiske bevegelse La République En Marche!, på norsk Republikken framover!, vant valget i 2017
- + Partiet plasserer seg i sentrum av det politiske landskapet, og vil reformere landet, spesielt mot det mer miljøvennlige. Det betyr økte avgifter og kutt i velferden for befolkningen, noe som går hardest utover arbeiderklassen
- + De gule vester-demonstrasjonene i Frankrike startet i november i fjor, først som protester mot Macrons kommende økning av bensin- og diesellavgifter
- + En meningsmåling gjennomført av franske Odoxa-Dentsu Consulting viser at hele 84 prosent av franskmennene støtter protestene

Kilder: Dagsavisen, NRK, VG

stemt på han ellers, sier Chabert.

Ifølge en meningsmåling gjort av det internasjonale meningsmålingsbyrået Ifop i midten av desember, er kun 23 prosent av befolkningen fornøyd med presidentens innsats.

Den franske professoren mener mye av problemene skyldes at Macron oppfører seg nedlatende mot den franske arbeiderklassen.

Vi trenger noen som tør å ta grep, og det gjør Macron

Martin Bohmert, leder for Macrons ungdomsparti

får det til å virke som om han senker seg ned på et lavere nivå. Det fyrer opp demonstrantene enda mer, sier professoren.

– Under demonstrasjonene har det til tider blitt svært voldelig mellom de Gule vestene og politiet, og sistnevnte har behandlet demonstrantene ekstremt hardt. Det at folket gidder å fortsette å protestere uke etter uke sier litt om viljen og ønsket om et nytt rettsferdig system.

universitas@universitas.no

MELDING HJEM

Russisk vulkansafari

RUSSLAND: I et av landets mange glemte hjørner, syr med-menneskelighet og eventyrlig natur igjen Putins forsømmelser.

tekst og foto
Gina Grieg Riisnæs

– **All we need** now is small vodka, utbryter bjørnejegeren Ivan med tung russisk aksent. Familien og jeg bestemte oss for å tilbringe nyttår i et av landets mange glemte hjørner. Snøscooterne vi har kjørt med over langstrakte snøtopper og forbi rykende vulkaner de siste timene, står nå parkert. Fremkomstmiddelet brukes som bord mens vi kaster i oss kaviar og loff. Kaviaren fryser til is foran øynene våre. Vi er på Kamtsjatka, selve definisjonen på Russlands ukjente øst. Vi har reist så langt inn i denne ukjente østen, at vi nesten er i den velkjente vesten. Som om den stadig frysende kaviaren er et timeglass, erklærer Ivan at vi må gå videre. Foran oss ligger en snødekket dal. På enden ligger dagens destinasjon; et vulkankrater.

Snart blir vi oppmerksomme på lyden av en elv like under oss. Den kommer fra vulkanen, forteller Ivan. Elven er med andre ord særdeles effektiv dersom du vil frityrsteke mat. Dessverre også ganske dødelig, hvis du trår feil på stien. Bjørnejegeren ler når vi spør om han har med tau eller ishakker. Da setter resten av familien foten ned. Ferden er over for deres del. Jeg kjenner at kameraet klør

i hendene mine. Landskapet rundt oss er overveldende vakkert. Helt siden vi begynte å planlegge vulkansafari, har jeg sett for meg et bilde. Og det er ikke her. Det er i krateret; opp bakken og rundt neste sving. Målrettet følger jeg etter Ivan.

– **Wanna taste?** spør han. Fremme i krateret river lukten av svovel i både nese og munn. Jeg måper likevel. Før jeg kan svare har Ivan stukket fingeren sin ned i en fargerik syreblanding, som han holder inviterende mot meg. Det slår meg at å si nei takk til ferskt vulkanvann servert på finger, trolig er det frekkeste jeg kan gjøre her i krateret. За здоровье [for helse!], tenker jeg, stikker tungen høflig ut og smaker. Bjørnejegeren nikker fornøyd. Han graver en sigarett og lighter opp av lommen. Flammer blandet med diverse

vulkangasser virker som en særdeles dårlig idé. Det er vanskelig å si om den middelaldrende russeren drives av macho naivitet, eller genuin livserfaring. En ting er sikkert, han navigerer det uforutsigbare landskapet kompromissløst.

Det er i overkant mange historier fra Kamtsjatka om mennesker som har blitt spist av bjørn. Eller slukt av vulkaner. Infrastrukturen her tyder på at Putin gir blaffen i den østligste delen av imperiet sitt. Russlands fjerneste øst blir avskrevet til fordel for krigen i vest. Det er mange dårlige odds her. Likevel vandrer vi tilbake til snøscooterne i god behold. I det fjerne markeres horisonten av en myk, rosa stripe. Det er tvilsomt at farao Djoser, som bygget de første pyramidene 2600 år f.Kr., noensinne tok turen til Kamtsjatka. Likevel bærer fjell- og vulkantoppene, som nå stikker opp rundt oss, et unektelig preg av pyramidenes arkitektoniske fremtoning. Parkert ute i ødemarken, føles det som om vi er i verdens navle.

Objekt: Adbusterne ser på seksualiserende reklame som et stort problem. — Store, lysende bokser med damer i undertøy gjør sexisme og kvinnehat enda verre, mener Finucane.

GENERASJON ULYDIG?

Dagens unge blir kritisert for å være lydige og prestasjonssyke. Denne gjengen bryter loven for å gjøre verden til et litt bedre sted.

Tekst & foto:
Gina Grieg Riisnæs

– Hallo, vi må jo ta Aquaman! Insisterer «Mia».

En mørkkledd gruppe kjemper seg gjennom snøfallet en kjølig førjulskveld. Målet? En intetanende reklameskjerm i Pilestredet.

Idet de når frem, drar en av dem ut skruen under skjermen. Sammen løfter de glasset, før de river vekk den nye reklamen for Asus ZenBook 14. Nådeløst krølles den sammen til fordel for en hjemmelaget plakat med budskapet, «Å jul med DIN glede».

På andre siden av skjermen henger Aquaman, årets blockbuster-superhelt, uberørt. Aktivistene diskuterer problemstillingen, men sier seg enig at det er bedre å henge plakaten nærmere sentrum. Aquaman får være. Dessuten står de nå overfor noe de finner langt verre: Skuespiller Charlize Theron som smiler forførende fra en gullbelagt Dior-plakat.

Oppskrift på aktivisme

– Uansett hvor du går i byen i dag, er det umulig ikke å bli eksponert for reklame, forteller Mia. Hun er «adbuster»-aktivist.

Noen timer før kveldens aksjon er gruppen på fem samlet hjemme hos «Tom». Nakne nymfer danser under treet på et heldekkende veggmaleri overfor dem, mens gjengen forbereder kveldens arbeid. I bokhyllen står *Aktivistens kokebok*.

Adbusting går ut på å bytte ut eller parodierte reklameplakater, ofte med bruk av grafitti. Denne gruppen skifter ut reklameplakatene i Clear Channel og JCDecauxs skjermer i Oslo. Hovedsakelig i travle gater og ved trafikkerte bussholdeplasser.

Hjemmelagde plakater med budskap som «you are the change», skal bevisstgjøre folk om problemer rundt miljø og forbruk. Denne kvelden er målet å få folk til å se vekk fra de kapitalistiske aspektene ved julefeiringen.

– Vi ønsker å ta tilbake det offentlige rom. Luften i byen i dag er forurenset av reklame. Ved å spre positive budskap bryter vi inn i den hverdagslige strømmen av konsumering, forklarer de.

Høy pris

Av hensyn til jobber og studier ønsker alle fem å være anonyme. Adbustere er ikke akkurat på riktig side av loven. Ifølge Ragnhild Helene Hennum, professor i offentlig rett ved Universitetet i Oslo (UiO), kan adbusting være brudd på straffeloven om mindre skadeverk. Et lovbrudd som kan straffes med bøter. I 2011 ble en gjeng aktivister bøtelagt 380.000 kroner av reklamegiganten JCDecaux for å ha drevet med adbusting på deres installasjoner.

Men skyhøye bøter skremmer ikke alle aktivistene fra å snakke åpent om adbusting. James Finucane (32) føler seg privilegert når han gjør det. Engelskmannen flyttet til Oslo fra Stavanger for fire uker siden. Nå arbeider han frivillig med adbusting og gatekunst på fulltid, ved siden av å jobbe som skribent og kurator. Selv om han ikke er med på kveldens aksjon, taler han på vegne av gruppen i etterkant. Finucane ser ikke på det som et problem at de bryter loven.

– Jeg utøver bare min borgerlige rett, hevder han.

Adbusting:

- + Også kjent som «subvertising»
- + Begrepet beskriver forfalskning og parodiering av reklameplakater
- + Går ut på å endre eller fjerne kjente logoer og symboler, for å gi dem et nytt og overraskende budskap
- + Ofte satirisk humor med politiske budskap

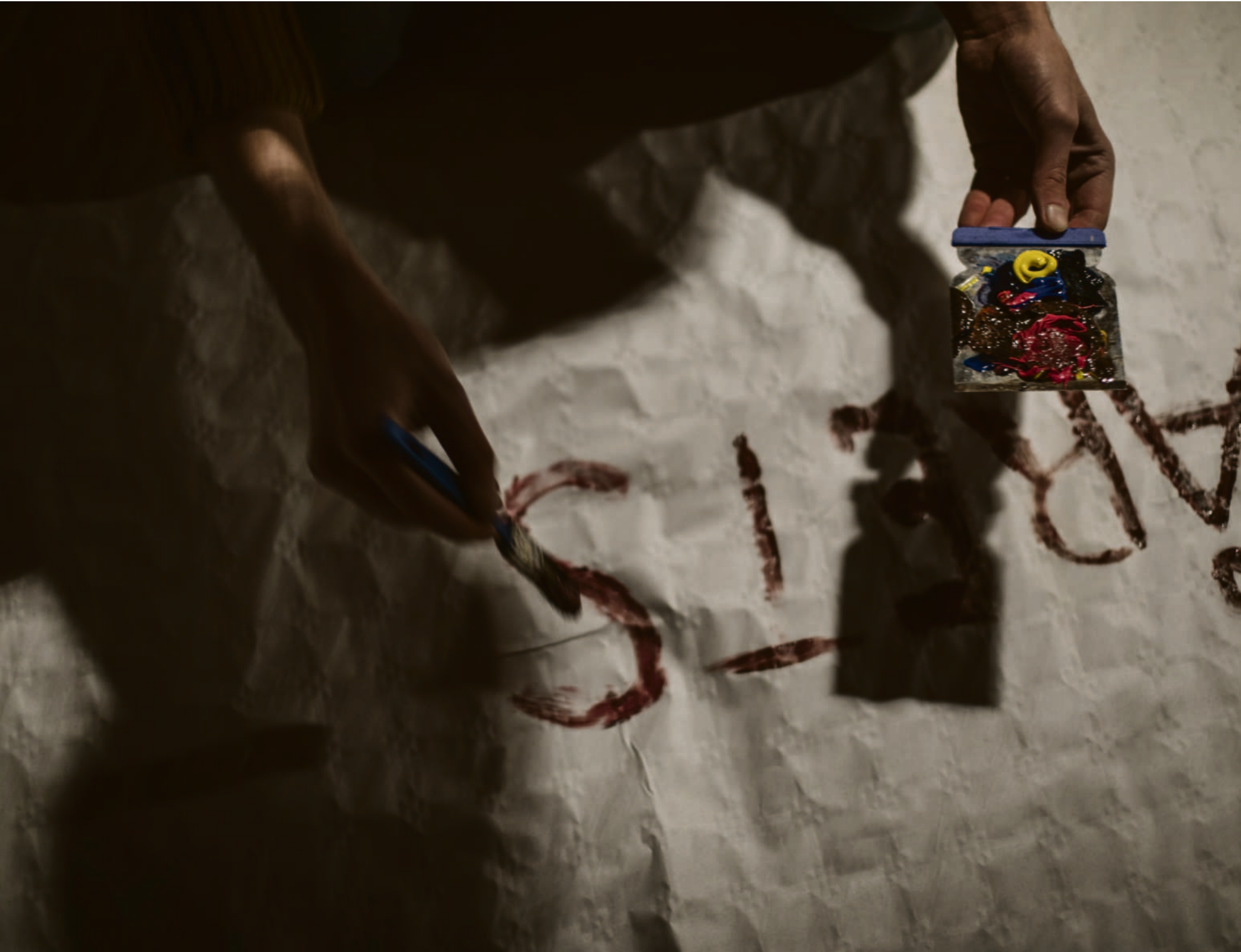
Kilde: The Guardian

For å være ærlig er det sjeldent at adbusting merkes hos oss

David Klagsbrun, pressekontakt
hos Clear Channel Scandinavia

Åpen: Engelskmannen James Finucane (32) føler seg privilegert når han snakker åpent om adbusting. – Jeg utøver bare min borgerlige rett, argumenterer han.

Ulovlig: Aktivistene risikerer saftige bøter i kampen for det de tror på.

Klar for aksjon: Med armene fulle av hjemmelagde reklameplakater, begir aktivistene seg ut på aksjon en snøtung kveld. Adbusting er tidkrevende arbeid; kveldens aksjon strekker seg over seks timer.

Undercover hippie

Etter to timer med iherdig arbeid under det dunkle lyset fra en loftlampe, er gruppen klar til å starte kveldens aksjon. En siste problemstilling oppstår før de kan begi seg ut i natten: «Nora» sine vide, hullete, rosa-stripete bukser.
– Det der var vel ikke så veldig gjennomtenkt, kommenterer «Mari».

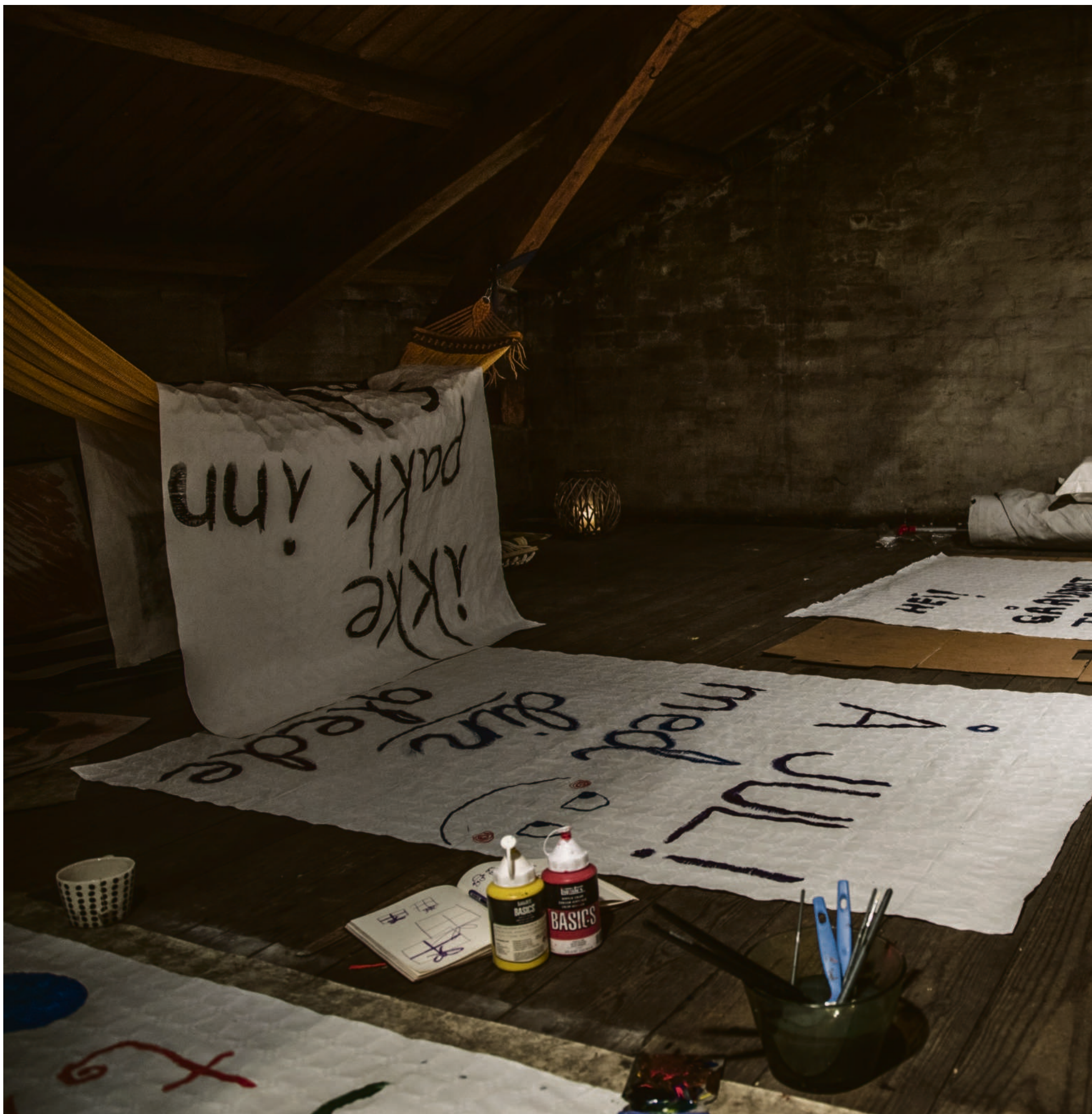
Klesplagg som hadde glidd rett inn i Woodstock 1969 blir for gjenkjennelig på aksjon. Tom låner henne en svart bukse og problemet er løst. Med et titalls plakater under armene, ikledd sivile bukser og boblejakker, er gjengen klar. Begeistrede begir de seg ut i vinterkulden. På vei ut ønsker romkameraten dem lykke til.
– Happy activism! Don't get caught!
Aksjonen er i gang.

Luften i byen i dag er forurenset av reklame

«Mari», adbuster-aktivist

Ikke merket: David Klagsbrun, pressekontakt hos Clear Channel Scandinavia, forteller at det er sjeldent de merker adbusting på deres installasjoner.

Hjemmesnekk: På et mørklagt loft i Oslo maler aktivistene sine egne reklameplakater. Målet med budskapene er å få folk på gaten til å tenke over hvordan reklame invaderer det offentlige rom.

En ungdomsgenerasjons oppgave
er å avdekke nye utfordringer som
samfunnet står overfor

Gunnar C. Aakvaag

Vi ønsker å ta tilbake det offentlige rom

«Mia», adbuster-aktivist

Inside job

Kveldens første plakat byttes ut i skyggen av Bislett stadion. Tom har nøkkel til Clear Channels reklameskjermer. Den har han fått av en aktivistkollega. Han låser opp skjermen, drar skruen ut og løfter glassplaten forsiktig. Reklameplakaten fjernes fort og kastes i nærmeste søppelkasse. En tilfeldig forbigående leser høyt ut det nye budskapet:

- Happiness is an inside job. True! Very true, utbryter han begeistret og gir gruppen en tommel opp før han går videre.

Uønsket geriljemarkedsføring

Men ikke alle er like entusiastiske over aktivismen.

- Vi forstår at folk ønsker å nå ut med sitt budskap, men skal de gjøre det via våre flater må de kjøpe annonseplass på lik linje med andre annonsører, sier David Klagsbrun, pressekontakt hos Clear Channel Scandinavia.
- *Hvor mye taper selskapet når reklameplakatene blir ulovlig fjernet?*
- Vi kommenterer ikke spørsmål som angår vår økonomi. Men jeg kan si at når kunder betaler for reklameplasser hos oss, kjøper de ikke bare en. De kjøper flere tusen. For å være ærlig er det sjeldent at adbusting merkes hos oss.
- Dersom folk ønsker å drive med «geriljemarkedsføring», foretrekker vi at de bruker andre steder for å henge opp budskapene sine. For eksempel på lyktestolper, foreslår Klagsbrun.

Temmer kapitalismen

- Dette ønsker jeg meg mye mer av. Jeg synes sivil ulydighet som presser samfunnsgrenser er helt topp, så lenge det er konstruktivt, sier Gunnar C. Aakvaag.

Han er professor i sosiologi ved Norges Arktiske Universitet og uttrykker begeistring for adbusting. Aakvaag mener det er viktig at dagens unge er ulydige. I en kronikk i Aftenposten, «Generasjon lydig» fra 2013, skrev han at dagens unge generasjon mangler et kollektivt, opprørsk prosjekt.

Kan adbusternes tolkning av sivil ulydighet sies å fylle tomrommet? Til tross for at professoren stiller seg positiv til aksjonsformen, er han ikke sikker på at adbusting har stor nok oppslutning til å beskrives som et kollektivt opprør.

- En ungdomsgenerasjons oppgave er å avdekke nye utfordringer som samfunnet står overfor. Adbusting er ikke akkurat der skoen trykker, konkluderer han.

Instagram-vennlig aktivisme

For Mia og gjengen er sosiale medier et viktig verktøy for å båndlegge kapitalismen. Særlig Instragram er nødvendig. Der publiserer de bilder av plakatene i etterkant av aksjonene for å spre budskapet sitt.

- Hadia Tajik la ut bilde av plakaten vår. Da nådde vi ut til mange mennesker, forteller Tom fornøyd.

Finucane er enig i at sosiale medier er et viktig verktøy. Samtidig mener han det også er nødvendig å se hva formålet er lenger frem i tid.

- Det endelige målet vårt er å øke bevisstheten om hvordan reklame invaderer menneskers personlige rom. Jeg ønsker diskusjon. At dette skal debatteres i regjeringen og kommuner, utdyper han.

For å nå målet, tror han det er viktig å tøyne grenser.

- For dagens unge er det lett å føle at vi ikke har en stemme. Hvis vi vil bli hørt, er det viktig ikke å være lydig, avslutter Finucane.

Det endelige budskap

Aktivistene kommer til veis ende på toppen av Grensen. Det samme gjør Aquaman.

Superhelten rulles sammen til fordel for budskapet «Årets julegave: Aksept». Idet han kastes i søppelkassen er det noe annet som fanger aktivistenes oppmerksomhet.

- Å, det ser jo helt dødt ut, fortviler Nora og strekker hendene ut mot et tilsynelatende visstent tre.

Noen av aktivistene gir treet en klem. To av dem tar seg en pause for å se på vagina-formede julekuler på Instagram.

Deretter begynner gruppen seg videre for å fjerne kveldens siste plakat: En reklame for pinnekjøtt. Mia er også veganer-aktivist, og benytter anledningen til å trække på plakaten.

- Vi skal ikke bare la den ligge her? Litt sånn symbolsk, spør Tom.
- Nei, avviser Mari.
- Vi skal ikke forsøple.

KULTUR

kulturredaktør: **Johannes Fjeld**
johannes.fjeld@vikenfiber.no 926 97 107

Høy malloppnåe

Mall Girl vil ikke blande musikk og politikk – men de vil være et spark i ræva, likevel.

Musikk

tekst Frida Fliflet
foto Charlotte Førde Skomsøy

– Vil dere... ha kaffe? Den er kald. Men dere kan få mummikopp.

Iver Armand Tandsether (22) holder lokkende frem en Hufsa-kopp. Tandsether er en av fire medlemmer i Mall Girl: Et rosakledd, gladpunkete poprockband som springer ut fra Norges musikkhøgskole (NMH).

Snart skal de feie over Byalarm, Trondheim Calling og Serendip. Blant annet. P3 har hyllet, Øya har hyllet.

Lite glitter

Firkløveren – en treklover for anledningen, da trommis Hannah Veslemøy Narvesen er bortreist på «en gig et eller annet sted» – sitter henslengt rundt kjøkkenbordet. De har nylig landet etter å ha varmet opp for Razika på Rockefeller fredag kveld, noe de beskriver som «dritfett». På scenen er de et glitrende, rosakledd skue, men utenom er det hverken glitter eller rosafarge å spore. Lyset i øynene til fotografen slukner en anelse.

Selv om medlemmene er fra jazzmiljøet, bruker de jazzen mest som «tilnærming til musikken» mer enn at det faktisk høres ut som jazz, forteller de.

– Jeg er bare rockegitarist! sier Iver.

– Vi liker veldig forskjellige ting. Men... det blir jo musikk til sammen, sier vokalist Bethany Forseth-Reichberg.

– Hva har dere til felles da?

Et øyeblikks stillhet.

– At det er lekent?

Internett 2018

Så hva inspirerer den rosakleddede gjengen? Stillheten senker seg så smått igjen, før Bethany konkluderer med at det er nokså tilfeldige enkeltord eller fraser som til slutt blir til hele låter. Det var sånn deres første og foreløpig eneste singel, «Slay Queen», ble til. Bassist Eskild Myrvoll forteller:

– Vi gikk rundt og sa «slay» og

«queen» hele tiden. Det setter jo låten tydelig i tiden vi er i nå. Det uttrykket er litt lyden av 2018... Internett 2018!

Kjøpesenterturné

Også bandnavnet har et slørete opphav. «Mall Girl», en jente på kjøpesenter? Ingen husker hvem som kom på ideen. Men det er et Facebookspill, får vi vite. Mall girl er «en følelse», ifølge Bethany. Ting er åpne for tolkning.

– Vi vil heller være litt mystiske, forklarer Eskild, og fortsetter:

– Jeg vil egentlig dra på kjøpesenterturné. Helt grusomt, men jævlig gøy. Når vi peaker, gjør vi det.

– Dere har jo en utpreget søt og rosa estetikk. Hvilke signaler vil dere sende? Gjengen må ha en liten diskusjonsrunde.

– Tja... det er vel et spill på kontraster. Musikken kan være bråkete og litt sånn «in your face». Det er litt motsatt av det man forventer, kanskje, sier Bethany tankefullt.

– Vi vil jo være et spark i ræva, sier Eskild og lener seg tilbake på kjøkkenstolen.

Kos, ikke politikk

Til tross for at den politiske vinden blåser stiv kuling for tiden, unngår bandet å fronte noen politiske meninger. De er engasjerte hver for seg, men:

– Vi prøver bevisst å ikke bruke bandet som en politisk plattform, sier Eskild.

– Ja, for abortloven nå er så mye bedre enn forrige uke. Neida.

KØDDA. Det synes vi ikke, sier Iver og ser på journalisten med et lett nervøst blick.

Bethany supplerer:

– Vi har jo spilt på Pride, og Natur og Ungdoms sommerleir... men det er jo noe alle støtter, liksom.

Hun synes det blir rotete å blande musikk og politikk, og vil at folk skal komme og se Mall Girl fordi de vil kose seg.

– Det høres jo kanskje litt naivt ut, men.

– Hvis det blir krig, da blir vi politiske. Da blir det pressekonferanse, avslutter Eskild.

kulturredaksjonen@universitas.no

Calm girl: Lite knæs og glitter å spore en rolig søndagsformiddag. Mall Girl (her uten trommis Hannah Veslemøy Narvesen) stiller seg til et bilde.

MIN STUDIETID

tekst Kristoffer Solberg
foto Charlotte Førde Skomsøy

else

Ph.d.-punkeren

Morten Jørgensen har spilt i punkeband, håndhilst på Kim Il-Sung, og nesten fullført en doktorgrad.

På 80-tallet ble forfatter og musiker Morten Jørgensen kjent med bandet Morten Jørgensen og Spekkhoggerne. De ga ut den kontroversielle undergrunnshiten «En sørgmodig skillingsvise om Solveigs ferd til hovedstaden», kjent for refrenget «det er bedre å suge pikk enn å jobbe på fabrikk». Ikke alle syntes det var like fengende, og bandet ble boikottet og slaktet i anmeldelser.

I likhet med Solveig ble ikke Jørgensen fabrikkarbeider. Han ble student, og var også da opp-tatt av å kunne tenke fritt.

Universitas møter ham på Café Abel, rett ved Ullevål Hageby. I horisonten kan en skimte Sophus Bugges hus, bygget hvor Jørgensen studerte filosofi.

– Vi hadde frie rammer den gangen, takk og pris. Det ga muligheten til å utvikle evne til kritisk tenkning, og det lærte oss å bruke logikk.

Jørgensen er dønn seriøs når han snakker om studiene. Kvaliteten på norsk utdanning har falt betraktelig, mener han.

– Doktorgraden har vel nærmest blitt en utvidet master. Jeg begynte å ane uråd da de senket kravene for å komme inn på ex.phil.

Fest og filosofi

Det var få frister og stor faglig frihet. Jørgensen gjorde det meste av lesingen hjemme, men var på ingen måte en hjemmeverende student. Musikk, øl og politikk tok stor plass i livet hans.

– Politikk var lik party. Det var frilynte tilstander på Blindern den gangen. Færre jobbet ved siden av studiene, så vi hadde mulighet til å feste. Vår ære lå ikke i å bli fort ferdig, den lå i kunnskap.

Morten snakker fort og løst, og veksler mellom akademiske, politiske og festrelaterte temaer, som om de var en og samme ting.

– Da jeg droppet ut av doktorgradsstudiet kan man jo si at jeg gikk fra studier og fest, til bare fest.

Politikk og punk

I studietiden var han med i Sosialistisk Venstreparti. Med et sentralt verv i partiet var han

med på partitur til Nord-Korea for å hilse på Kim Il-Sung. Han ble ikke særlig imponert over ensrettetheten og mangelen på frihet i landet. Til slutt ble han lei av politikken jevnt over, og meldte seg ut i 1978.

– Jeg ble apolitisk etter Nord-Korea. Mange av de jeg var i politikken med ble jo store, som Gerd-Liv Valla og Erik Solheim, sier han.

Jørgensen var aldri punker, men han ønsket punkmusikken velkommen.

– Det er et historisk skille som kom med punken i 1976. Det var noe annet enn musikken til barna av regnbuen.

Han beskriver musikkmiljøet på denne tiden som levende. Oslo på 1970-tallet var en annen verden, sier han.

– Byen begynte å dø klokken 21: 00, og klokken 23: 00 var det dødt. Det var bare to steder å gå i hele byen – Club 7 og Chateau Neuf. Men vi fikk jo sett konserter med Iggy Pop, Patti Smith og Blondie.

– Med punk ser man jo for seg ville tilstander?

– Det var forholdsvis få som drev dop på den tida. Rundt 1980 kom det litt amfetamin, men det var ikke mye av det. Kokainen kom med jappetiden rundt 1984. Musikkmiljøet gikk jo i bresjen for dop, men venstresida var sterkt imot rus.

Nye studiepoeng?

Etter studiene ble Jørgensen en aktiv del av kulturlivet. Han spilte i en rekke band, skrev for post-punk magasinet Banzai, og skrev romaner. Han fikk strålende anmeldelser for musikkromanen *Sennepslegionen*, som ifølge ham selv er en av de mest leste musikkromanene på norske biblioteker.

De senere årene har det vært av og på med prosjekter. Det nyeste er musikkprosjektet «Svalbard». Et nytt album er på vei, og kommer i løpet av 2019 eller 2020. På spørsmål om han vil fullføre doktorgraden svarer han lurt:

– Jeg har tenkt innimellom på å ta opp studiene igjen. Da hadde jeg kanskje tjent litt mer.

Politikk er lik party: Musikk, øl og politikk ble en stor del av studiehverdagen til Morten Jørgensen.

Jeg ble apolitisk etter Nord-Korea

Morten Jørgensen

Morten Jørgensen

- + Hvem: Morten Jørgensen
- + Hva: Filosofi
- + Når: 1975–1978
- + Hvor: Universitetet i Oslo
- + Aktuell med: Musikkprosjektet Svalbard

DEBATT

debattredaktør: **Selma Joner**
debatt@universitas.no 938 08 470

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Demokrati

I en ny rapport kommer det frem at OsloMet [sic] er et av Norges minst demokratiske universiteter. Ifølge Khrono fremgår det av rapporten at ansattes medbestemmelse og medvirkning ved OsloMet [sic] er sterkt svekket de siste årene.

– Vi har demokrati, sa skolens rektor Curt Rice i 2018, da påstandene om et svakt demokrati først ble lansert. Rice er forøvrig den første ansatte, til forskjell fra valgte, rek-

toren ved skolen noensinne, og den første representanten for et enhetlig styre.

I 2019 har pipa fått en annen lyd, og Rice har invitert til høring om rapporten:

– Jeg er opptatt av å legge til rette for gode forhold for medbestemmelse på OsloMet.

Merkelig nok har han endret demokratisk oppfatning etter at HiOA byttet navn til OsloMet — Storbyuniversitetet [sic].

— En nedadgående trend

De tre siste årene har det blitt bygget rundt 2000 nye studentboliger rundt om i landet - kun 52 av disse egner seg for familier, opplyste Khrono i forrige uke. Av de 3400 studentboligene som skal bygges i tiden fremover, er det kun i Oslo det skal realiseres nye familieboliger:

– Vi erfarer at antall studenter med barn er en nedadgående trend,

forklarer Pål Løken, boligdirektør i Studentsamskipnaden i Ås.

– Nei, det er ikke planlagt bygging av flere familieboliger, sier Marita Monsen i Sammen – Studentsamskipnaden på Vestlandet.

Altså skal alle Ernas nye skattebetalere huses i hovedstaden. Da får hun dem i det minste tett på, og kan følge med på utviklingen.

Ukas sitat:

Moderne kvinner har større ambisjoner for seg selv enn å være regjeringens fødemaskiner

Redaktør i Under Dusken, Jenny Westrum-Rein, vil ha Erna Solberg ut av livmoren sin.

Ukas tweets:

Virre @JonasVirtanen
Aldri møtt Jesus eller vært i kjerka utenom julegudstjeneste, men @manenes fremstår som en engasjert predikant under åpningstalen #LMNSO

Virre @JonasVirtanen
Kom inn på Heidi's i samme klæra som de jeg lå på Sofaen med for 5 timer siden. Snakk om inkludering! #østkant

Virre @JonasVirtanen
Skal lese @K7bulletin vær eneste dag fremover! Får dere sendt de til Oslo og? #vtbergen

Virre @JonasVirtanen
Til alle dere jenter som drar i gutter sine krøller, skaff deres egne krøller

Alt du sier er feil, Jonas.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi tar oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Oljesponsing og grønnvasking er ut!

Equinor

Aurora Kobernus og Elise Kjørholt Lie, Naturvernstudentene og Natur og Ungdom

Forrige uke ble det annonsert en fornyet «Akademia-avtale» mellom Equinor og UiO. Stine G. Bergo skrev da i Universitas, at selv om Equinor er et petroleums-selskap, så trenger UiO deres «skitne oljepenger». Equinor skulle roses for sin «helomvending» og at så lenge det bidrar til mindre klimagassutslipp «bør man være likegyldig». Vi må da ignorere at Equinor er et petroleums-selskap som fortsatt utvinner olje og åpner nye oljefelt, bare de generøst gir 10 millioner til UiO. Vi kan ikke forsvare å ignorere denne klimafiendtligheten.

Equinor er dobbeltmoraliske og grønnvasker seg selv og hele industrien når de fortsetter å pumpe opp olje samtidig som de gir penger til «upartisk forskning». Equinor tar ikke hensyn til klimaet når de planlegger at oljen skal stå for 80–85 prosent av virksomheten deres i 2030 og oljesponsing er ikke et tiltak for å nå 1,5 gradersmålet. Vi har innsett at det ikke er en fremtid i petroleum, snart må UiO også imøtekomme dagens og fremtidens behov for gode løsninger for klima og miljø.

Equinor er Statoils nye navn og image, men de er fortsatt et miljøfiendtlig petroleums-selskap som

Navnebyttet og grønnvaskingen skjuler den forurensende næringen bak en fasade

pumper opp olje og bidrar til økte klimagassutslipp. Navnebyttet og grønnvaskingen skjuler den forurensende næringen bak en fasade. En fasade der de tar klimakrisen på alvor og tenker på fremtiden.

Ifølge jusprofessor Kåre Lilleholt, som ytret seg i Universitas i forrige uke, tilrettelegger denne avtalen for at Equinor får kontroll over forskningens opphavsrett. I praksis får Equinor muligheten til å sensurere og beholde forskningen så lenge de vil. Dette strider sterkt med prinsippet om at forskning skal være uavhengig og at den ikke skal påvirkes av forurensende næringsinteresser.

UiO må fjerne oljenæringens klør fra akademia og ta inn mer bærekraft i studietilbudet. Istedenfor å motta penger fra store forurenserer som Equinor, krever vi fra Natur og Ungdom på det 54. ordinære landsmøtet at det heller satses på mer bærekraft i studietilbudet i høyere utdanning.

Vi oppfordrer UiO på det sterkeste til å avstå fra å ta imot midlene og høre på oss studentene – vi sier klart ifra nå at vi ikke vil ha «skitne oljepenger»! For i motsetning til Bergo, mener vi det er uakseptabelt at UiO mottar penger fra Equinor. Avtalen er kanskje blitt fornyet og mer klimarettet, men det tilrettelegges fortsatt for at oljenæringa får påvirket studentene – fremtidens arbeidskraft – og forskningen som foregår på UiO.

Svakt kunnskapsgrunnlag for endring i studiestøtte

Stipendordning

Vibeke Opheim og Elisabeth Hovdhaugen, NIFU

I dag får studentene utbetalt all støtten som lån, deretter blir 40 prosent av beløpet omgjort til stipend dersom studenten består. Endringen som er lansert i statsbudsjettet for 2019, innebærer at 25 prosent av studielånet kan bli gjort om til stipend på grunnlag av studiepoeng, mens de siste 15 prosentene bare vil bli omgjort for dem som har fullført påbegynt grad. Målet er å få flere av studentene til å fullføre et påbegynt løp. Sammenlignet med andre OECD-land er andelen norske studenter som fullfører påbegynt høyere utdanning, lav. I tillegg bruker mange lang tid på fullføring. Det er med andre ord et betydelig potensial for å øke gjennomstrømning og redusere frafall i utdanningssystemet.

Problemet er at insentiver også kan ha uønskede effekter

Mye forskning viser at økonomiske insentiver virker. Hvis man for eksempel reduserer stipendandelen ved forsinkelser og frafall, vil andelen forsinkelser og frafall mest sannsynlig reduseres. Problemet er at insentiver også kan ha uønskede effekter. Spørsmålet er om endringen i studiestøtten vil ha ønsket eller uønsket effekt.

Det er ikke alltid lett å forutsi effektene av endringer

i støttesystemet. Et eksempel er omleggingen av støttesystemet i 2002. Et viktig mål var å redusere frafall og øke tid brukt til studier. Omleggingen innebar blant annet økte satser for hvor mye inntekt man kunne ha før studiestøtten ble redusert. Resultatet ble en økning i deltidsarbeidet uten at frafallet gikk ned. Omleggingen medførte økte utbetalinger av studiestøtte, men ga ikke de effektene man ønsket seg.

I tillegg til mulige uønskede effekter av den foreslåtte endringen i stipendet, er det et problem at vi vet lite om hvordan endringer i økonomiske insentiver virker for ulike grupper. Kan endringen komme i konflikt med et av hovedprinsippene for studiestøtteordningen – lik mulighet til utdanning? Det vet vi ikke.

Et annet tema er verdien av å kunne ombestemme seg. Det vil fortsatt være mulig å ombestemme seg etter endringen, men det vil ha en litt høyere kostnad for den enkelte. Kanskje er det rimelig med en 'egenandel' på bytte av utdanning. Men hva vil det bety for studievalg og gjennomføring? Det vet vi ikke.

Endringen i studiestøtten innføres på svakt kunnskapsgrunnlag. Tiltaket bør derfor følges opp av forskning på ønskede og uønskede virkninger av insentivene.

FORSKERINTERVJUET

California dreamin': Erling Røed Larsen dro til California, med planer om å kjøre motorsykkel. Men «Harley-en» måtte vike for statistikken.

- Statistikk var så gøy at jeg solgte «Harley-en»

Samfunnsøkonom Erling Røed Larsen mener handel er en av våre største oppfinnelser. Og at vi bør sette t-banebilletten til ti kroner.

Økonomi

tekst Frida Fliflet

– Nå skal jeg slippe en liten bombe her: når amerikanerne valgte Trump for to år siden, valgte de feil.
– *Er det en bombe?*
– OK, kanskje ikke. Men poenget er: Det er viktig å ha kunnskap om økonomi når man skal stemme i politiske valg.

Erling Røed Larsen er kanskje landets ivrigste samfunnsøkonom. For øyeblikket er han professor II ved BI, og forskningssjef ved firmaet Eiendomsverdi. Snart begynner han imidlertid ved Oslomet, der han skal lede det nye forskningssenteret Housing Lab – intet mindre. Nå lener han seg over bordet og gestikulerer ivrig med hendene.

– Økonomifaget, slik det vanligvis fremstilles, kan virke kjedelig. Men det må det ikke være! Dypst sett handler det om hvordan vi skal innrette samfunnet vårt; hvordan vi skal fordele de knappe ressursene vi har. Det er noe alle bryr seg om.

Valget av Trump som president synliggjør en manglende kunnskap blant veldig mange amerikanere, mener Røed Larsen.

– Og ikke bare om økonomi, men det at man *tror* på Trumps uttalelser om økonomi. Ta for eksempel truslene hans om handelskrig, altså det å legge toll på importvarer. Handel er en av menneskets største oppfinnelser. Vi kan gjøre gråstein om til bananer!

Han hever øyenbrynene himmelhøyt, og fortsetter:
– Å redusere det til kortsiktige gevinster, er lite gjen-
nomtenkt.
Og dette er en som burde vite hva han snakker om.

Røed Larsen har studert faget i årevis på Blindern, og på Berkeley. Han sa til seg selv: «Jeg elsker matte, og jeg elsker aviser. Hva er den beste kombinasjonen?»

Det måtte bli samfunnsøkonomi.
– Det valget har jeg aldri angret på, sier Larsen og gliser.
En bachelor ble til en master i statistikk – og til slutt en doktorgrad i samfunnsøkonomi.

– **Jeg dro til California** med planer om å kjøre masse motorsykkel, så jeg kjøpte en Harley Davidson. Men jeg er en nerd. Statistikk var så gøy at jeg solgte «Harley-en» igjen.

I skrivende stund forsker Røed Larsen på noe de fleste studenter muligens ser på som et skremmende, men nødvendig onde: boligmarkedet.

Nå skal han altså være med på å starte opp et forskningssenter ved Oslomet, hvor han skal fortsette boligmarkedsforskningen. Enn så lenge kan han fortelle om to funn: I Oslo er boligprisene høyere på mandager enn fredager, og såkalte lokkepriser – det å sette prisen på en bolig litt lavere i salgsannonnene enn det den egentlig er verdt – fungerer ikke.

– **Jeg kunne** ikke tro det! Men det stemmer faktisk, sier Larsen og gjør store øyne.
– Men hvorfor? Og hvordan? Det er det vi skal prøve å finne ut av fremover.

Røed Larsen har i tillegg skrevet en rekke bøker om samfunnsøkonomi «for dummies», blant annet *Penger* og *Økonomi på trikken*. Det vanligste spørsmålet han får er hvorfor Norge er så dyrt. Svaret blir for langt å gjengi her, men:
– Det har å gjøre med oljen. Hvorfor har vi verdens

dyreste utepils? Kort sagt kan du si at norske øldrikkere betaler kelnere for å ikke dra til oljesektoren i stedet, forteller Larsen, og utdyper:

– **Når et land** finner noe verdifullt, og skaper en bransje der de kan tilby høye lønninger, stiger lønnspresset i de andre bransjene også – siden de trenger å beholde arbeiderne sine. Når lønningene går opp i det som heter skjermet sektor – altså bransjene som ikke får konkurranse fra utlandet – kan de kompensere med å øke prisene i tillegg.

Også klimakampen angår samfunnsøkonomer i høyeste grad. Til tross for at Røed Larsen ser ut som en klassisk økonom med nystroket hvit skjorte og Ralph Lauren-jakke, omtaler han seg som «gammel miljøverner».

– *Erna Solberg* ba jo nylig nordmenn få flere barn. Er det egentlig bærekraftig?

– Det er umulig å svare på med ett ord, men jeg gjør det likevel: Ja. Vi har mat nok til å brødfø åtte milliarder mennesker. Men! Denne maten er jo veldig skeivfordelt, og når det kommer til miljøperspektivet, vet vi rett og slett ikke om det kommer til å gå.

Samfunnet er nødt til å vri den økonomiske veksten vekk fra bransjer og produkter med høye karbonutslipp om vi skal klare oss, mener Røed Larsen. Men hvordan gjør man det?

– Det er jo det store spørsmålet. Da må man bruke straff og belønning.

Selv tror han løsningen ligger i økonomiske virkemidler: avgifter, karbonkvoter og prissystemer.

– Politikerne må tørre å prøve dette ordentlig ut. For eksempel kan vi prøve t-banebilletter til ti kroner. Da snakker vi!

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Frida Fliflet**
anmeldelser@universitas.no 472 58 512

Teater:

Filterløst og morbid

FOTO: TALEHENDENES, DET NORSKE TEATRET

Fantastisk: – Kjærlighet er en fantasi og ikke har råd til, sier Medea (Renate Reinsve). I *Mare* overgår virkeligheten fantasien.

Mare utfordrer grensene mellom drøm og realitet, altruisme og egoisme – og mellom mor og barn.

Hva får en mor til å drepe sine barn? Hvordan håndterer man morskap i en verden full av ondskap? I et mareritt? I *Mare* flettes skjebner, myter og fortellinger sammen til et morbid mareritt som sammen lener seg på stykkets tittel. Fortellingene kretser rundt morsrollen, og selvopplukkende, selvmedlidende og ansvarslose mødre. Mødre som overgriper og mordere. Vi møter dem gjennom både myte- og samtidsskarakterer, i en marerittaktig verden hvor selv Moder Jord har gått lei av sine barn.

Å tre inn i regissør Lisa Lies verk er som å falle inn i en søvnparalyse: karakterene beveger seg som i våken tilstand, men uten å evne å rive seg løs fra søvnen, marerittet eller sin egen samvitthet. Deres ubehag og desperasjon er umulig å ikke bli berørt av.

Mare baseres løst på den greske tragedien *Medea*, som ifølge mytene dreper sine egne barn etter å ha blitt sviktet av deres far. Videre flettes det inn karakterer og fortellinger fra vår egen tid og diverse myter. Vi møter blant annet Persefone, Pan, Magda Goebbels og Hamsun. Historie og samtid flettes inn i et urtidsteater med røtter fra antikken: både det tragiske og det komiske vi kjenner fra antikken ivaretas, men behandles med samtidens alvor. Den flåsete, greske og kroppslige humoren brytes av surrealisme og beksvarte betraktninger: som publikum får du

Mare

Hvor: **Det norske teatret**Når: **Hver fredag**Med: **Renate Reinsve, Magdalena Sousa Helly-Hansen, Christian Ruud Kallum, Oddgeir Thune, Kjersti Aas Stenby**

kjenne på alt fra krampelatter til et ubehag verdens verste nachspiel verdig.

Også scenografien og kostymene er et vellykket samspill mellom urtidsteateret og moderne surrealisme. Det slående visuelle landskapet, de flagrende kappene og dramatiske sminken understreker stemningen. Skuespillerne flyter mellom sine skiftende roller, mellom lange monologer og kvikke bevegelser, uten å vakle. Musikken av Magnus Børmark trekker deg dypt ned i underverden, og på sitt beste er *Mare* et dramaturgisk mesterverk.

Dette er kanskje ikke et stykke for nybegynnere. Som publikum bør du ha litt is i magen, og det er nok en fordel å ha en viss kjennskap til mytene stykket behandler og teatertradisjon for å klare de to intense timene i underverden. Produksjonen er ikke den typen som innbyr til å lene seg tilbake, poppe en pils og hvile beina på bordet. Like fullt, *Mare* lykkes i å røske i deg – og det pakket inn i en scenografi som i seg selv er verdt å sette av to timer til å beundre.

Kristine Sørheim

Plate:

Trøstende tiurer

Tiurs komposisjoner blir anonyme, men musikken fremstår ærlig og jordnær.

En stor hønsefugl som gjemmer seg i norske furuskoger – det er hva duoen Tiur har hentet navnet sitt fra. Men det er nok ikke tiurens lyd som har ledet vei til navnet, for her er det lite som vekker assosiasjoner til tiurleikens knepp og klunk. Ordet skaper også forventning om nasjonalromantisk patos, men heldigvis er det ikke det vi får heller.

Det vi derimot får, er smakfulle og behagelige toner i grenselandet mellom jazz og vise-

musikk. Kombinasjonen av vokal og piano er kanskje den aller mest kjente for oss lyttere. Likevel, ved mer dyktighet enn hell unngår duoen å falle i de mest kjente fellene denne kombinasjonen ofte fører med seg.

Tiur består av pianist Martin Sandvik Gjerde og Bethany Forseth-Reichberg på vokal. Siden 2015 har de to spilt sammen under Tiur-navnet, og nå har altså debutalbumet kommet ut på vokalistens nyoppstartede plateselskap. Selv skriver bandet at de «skaper

noe nytt, jordnært og ærlig.» Nytt – neppe – men musikken fremstår i alle fall ærlig og jordnær. Noen ganger blir det faktisk for mye av det gode: det er som om de insisterer for hardt på å ha beina godt plantet på jorden.

Forseth-Reichberg viser muskler hva angår presentasjon og formidling – en kvalitet som utover i platen trer fram som hennes sterkeste side. Fra klaviaturet viser Sandvik Gjerde at han kan traktere tangentene med en følsomhet som minner om Keith Jarrett. Platen er i det hele tatt svært stemningsfull.

Men et annet ukontroversielt kvalitetskrav er at musikken skal være gjenkjennelig og egenartet. Tiurs låter lykkes ikke i å uan-

strengt skape sin egen identitet – her blir det for vanskelig å skjelne mellom de ulike komposisjonene.

Det fremste ankepunktet er altså at *Når tiden står stille* blir for ensformig i lengden (riktignok prøver tittelsporet, som sympatisk nok er viet et uakkompagnert dikt, å bøte på dette). Likevel er det noe trøstende og håpefullt over kombinasjonen av Forseth-Reichbergs myke, rene røst og Sandvik Gjerdes varme pianospill. Som atmosfærisk lydspor til en mørk, men lun vinterkveld gjør musikken til Tiur seg særdeles godt.

Brage Egil Herlofsen

Bok:

Livsløgnen til et gjenomsnittsmenneske

Hotell Montebello imponerer som debutroman – og er kanskje særs god kost for oss som snart sovner på lesesalen.

Hotell Montebello

Hvem: **Rebecca Wexelsen**Hvor: **Tiden Norsk Forlag**

Det startet med at jeg kjente en kul i halssenen», er første setning i debutromanen *Hotell Montebello*, og en stålsetter seg for en opplevelse å la den *Regines dagbok* en gang bød på. Den kommer (heldigvis) ikke. Jo, hovedpersonen Nina får kreft, ved inngangen til første semester på astrofysikk på Blindern. Men alt sykdommen innebærer av strålebehandlinger, hårtap og medisiner, blir bare kulisser i bakgrunnen for fortellingen på scenen.

Romanen handler først og fremst om å være utenfor. Nina er redd for å være som Pluto, som ble dytta ut av solsystemet da man oppdaget at den faktisk ikke var en planet. Bortsett fra medstudenten på AST2000, Merete, som en gang hilste på henne etter en forelesning, har Nina ingen venner, og familien er uinteresserte og fraværende. Men på hotell Montebello, der hun får bo under kreftbehandlingen, kommer hun inn i et fellesskap bestående av andre pasienter og et par som arbeider der.

Etter hvert som Nina blir friskmeldt, unngår hun derfor så lenge som mulig å reise tilbake til den ensomme studenttilværelsen. Hun smører den snart såre skallen (etter å ha barbert den utallige ganger) med Vaseline, og holder seg våken om nettene for å virke uopplagt. Hun unngår for all del å skrive under på frivilligarbeideren Berits kampanje for «trivselsbassenget» på hotellet – av frykt for å bli oppdaget som frisk.

Berit er for så vidt en fortelling for seg selv. En av styrkene til *Hotell Montebello* er nettopp at bipersonene gis detaljerte personligheter og egne historier. Felles

er at de ikke har noe særlig liv utenfor hotellet, og legger sin eksistensberettigelse i små kamper eller sysler på hotellet. Pensjonerte Berit hadde en gang en godarta svulst, og bruker nå livet sitt på å vise empati for de kreftsyke. Hun klammer seg til tittelen «likeverds menneske» istedenfor «frivillig».

«Det er en hårfin grense som skiller virkelighet fra illusjon, humor fra alvor», heter det mot slutten av romanen. Setningen beskriver *Hotell Montebello* utmerket. Det er et tynt slør som skiller bipersonene fra å være latterlige og tragiske, fra å være utenfor og innenfor, alene eller sammen. Etter hvert oppdages Ninas løgn, og hun må forlate hotellet (ingen spoiler, journ.anm.) Alle er sjokkerte over at hun har løyet, og hun virker mer alene enn noen gang. Scenen hvor hun reiser tilbake til hotellet, klatter opp i et tre i god spionasje-stil for å observere livet på innsiden hun i noen måneder var en del av, er én av dem som i sin absurditet havner på grensen mellom komedie og tragedie. Rebecca Wexelsens selvsikre, nøkterne språk er nok en viktig ingrediens her. Det redder noen av scenene som, særlig mot slutten, faller faretruende nær klisjeer.

Hotell Montebello er en bok for å le og å gråte, for å trøste seg på studenthybelen med (med en øl, kanskje, som Nina drikker tilfredsstillende mye av). Den har mye mer smak enn maten på Frederikke. Det er bare å glede seg.

Stine G. Bergo

anmeldelser@universitas.no

Tiur

Hva: **Når tiden står stille**Label: **Fig Tree Music**

Konsert:

Farvel, kjære Oslo

Razika
Hvor: [Rockefeller Music Hall](#)
Når: [18. januar](#)

Razika tok farvel med et fullspekket Rockefeller, og generasjon Høye dongeribukser og hvite t-skjorter danset en siste gang til musikken de vokste opp med.

Etter tretten år, fire album og utallige konserter legger bergensbandet Razika opp. Det kan føles vemodig at gruppa som har definert kjærlighet og ungdomstid for så mange gir seg. Samtidig er det veldig naturlig at bandet som synger om å droppe skolen for å danse hele natten legger opp når tredveårene nærmer seg.

Men låtene har de, og Razika er et forrykende konsertband. Publikum blir servert popmusikk med en lett, luftig og dansbar kvalitet som få andre norske band kan stille opp med. «Vi har nesten aldri vært så nervøse før», sier hovedvokalist Marie Amdam. Det har de ingen grunn til. Kjærligheten flommer begge veier denne kvelden, og allsangfaktoren er konstant. «Faen ta deg», «Om igjen», «Oslo»: alle er perfekte låter å skrike med på.

I høst ga bandet ut sin siste plate, «Sånn kjennes verden ut». Roland-synth og åttitalls-lydbilde kler både Razika og Rockefeller denne kvelden. De nye låtene glir naturlig inn i en setliste preget av hits, og låter som «Flyplass» og «En sjanse til» er allerede publikumsfavoritter. «Noen av dere likte kanskje

oss best som skapunk-band», sier Amdam før vi blir servert sanger fra Razikas tidlige dager. Og kanskje stemmer det, for låter som «Aldri» og «Eg vetsje» svinger urimelig bra. Naivitet lyder best i sanger som faktisk er skrevet av naive ungdommer.

Det er lite å si på kontakten med publikum, og de få historiene vi får servert er hyggelige. Razika har aldri vært et band som spiller på ekstrem karisma eller grandios personlighet. Vonde tunger kunne kalt det anonymt, men det dansende publikumet på Rockefeller mener noe annet: Det er mer som om bandet er våre bestevenner.

Alle vet det, og alle vil ha det. Sistelåta er selvfølgelig «Vondt i hjertet». «Det er ikke lov å ikke synge nå», sier Amdam, og et fullspekket Rockefeller stemmer med. Det gjør litt vondt i hjertet å høre den sangen, men det er også en fin avslutning på et kapittel både i norsk musikkhistorie og manges liv.

Kristoffer Solberg

anmeldelser@universitas.no

Husk 18. januar: Popskapunknyveivbandet Razika tok farvel med et smell. Som naturlig nok gjorde litt vondt i hjertet.

Universitas anbefaler

(følg spillelista på spotify)
Frida Fliflet, anmelderredaktør

Søtten år – Frida Ånnevik

For en tekstforfatter, altså

Hold me – Lil Halima

Landet går en lys R&B-fremtid i møte

The sick child – 9 grader nord

Munch goes tamil og det har aldri hørtet finere ut

Burning love – Sandra Kolstad

Brennende kald elektro

Kulturkalender uke 4

Søvnkurs	24/1	Årets beste fest	26/1
Å sove godt er det beste i verden. Med andre ord er det helt krisestress å ikke få sove. Men det finnes eksperter for slikt også! Søvnekspert Knut Thoresen skal guide unge og gamle gjennom søvnens dype daler og høye topper. Faktisk lokkes det med «oppskriften på en optimal natt». I tillegg skal et av verdens gøyeste tema luftes: drømmer!! Vismabygget, kl 18.30, kr 300,–		Klassens mest ydmyke, Natt & Dag, deler ut Osloprisen til fjorårets beste litteratur, musikk, kunst, debatt osv. Pluss årets verste stemme. Vi krysser fingrene for at Per og Bahareh dukker opp. Ingensteds, kl 23, CC 100,– (ID 20 år)	
Club 90s: åpningsfest	26/1	Ennio Morricone: «60 years of music»	28/1
En hel natt med nittitalshits??? Hehe ja takk Krøset, kl 23.30, CC 100 før midnatt,– (ID 20 år)		a) En av tidenes største filmkomponister kommer til Oslo, b) du har nettopp fått storstipend, c) kos deg Telenor arena (jada), kl 18, fra kr 640,–	
«Stop making sense»	29/1	Bør vi avkolonisere kulturlivet?	29/1
Ble forrige alternativ litt i dyreste laget? Da kan du prøve deg på konsertfilm hos Cinema Neuf i stedet. De viser riktignok ikke en Ennio Morricone-film, men Talking Heads' «Stop making sense» fra 1984, som er regnet som en av de aller beste konsertfilmene noensinne laget. Det blir til og med dansegulv, for de som driver med sånt. Chateau Neuf (Lillesalen), kl 19, kr 40/60,–		Nytt år, ny avkoloniseringsdebatt! Greit, ikke helt ny, men det skal i alle fall gjøres et lite dypdykk denne morgenen. Ekskluderes minoritetene fra norsk kulturliv og kunstuttrykk? Hvordan skal vi hankses med dette, i så fall? Hvilket ansvar har institusjonene? Kjør debatt. Og spis frokost. Nationaltheatret, frokost kl 7.30 og debatt kl 8, gratis	

Stine Rotnes, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Ektefølte nyheter

Hvem: [Tåsenfru](#) Hva: [Kidnappingsprat](#) Hvorfor: [Et åpnere samfunn](#)

Det hører til unntaket at noen i det hele tatt åpner kjeften på t-banen i morgen-tåka. I hvert fall at det prates om mer spicy ting enn hva det kan være til lunsj i jobbkantina, eller at det faktisk ikke er så fryktelig lenge til helg. Unntaket fant jeg på Ringen-banen fra Tåsen halv ni torsdag morgen, der fin frue 1, 2 og 3 diskuterte kidnappingssaken på Fjellha-

mar. Damene™ satt åpenbart på det de mente var ytterligere informasjon i saken, og undret kraftig over hvordan de selv ville håndtert å havne i en slik situasjon. Konklusjon: «Bjørn ville nok betalt, ja». For mer juice om Krypto-Bjørn og co håper jeg vi sees på Ringen til samme tid neste torsdag.

Maria Støre, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Kle på deg, ditt sexy nek!

Hvem: [Gurlza](#) Hva: [Forfølgelig faenskap](#) Hvorfor: [Bikkjekaldt](#)

I tre måneder har du gått rundt, iskald. Du har dratt på byen uten skjerf, bare så du kan vise frem den ikke så imponerende kløfta. Du har vasset i snø med bare ankler, siden den litt korte buksa sitter best i rumpa. Feministen i deg hylter, og du er føkkings iskald, men lua blir hjemme (god hårdag). Å være singel og sexy

i denne kulda er umulig. Mens mannfolka, de vandrer rundt i store jakker, luer og vintersko. Når de kler seg lett ser de barske ut, når de kler seg godt ser de ut som dyner man helst vil bre over seg. Nei, aldri skal du fryse igjen. Neste gang imponerer du med hjernen. Den funker sikkert bedre nå som den har tint.

Fusk og Bæven

I ukas Universitas kan du lese om rapporten «Diskutabel forskningspraksis: holdninger og handlinger». Den avslører at selv om vi i liten grad begår plagiat og fabrikasjon her på bjerget, har norske akademikere fortsatt altfor mange overtramp i kategorien «diskutabel forskningspraksis». Unge forskere i alderen 30 til 39 er særlig overrepresentert, heter det i en pressemelding fra RINO-prosjektet.

Nå kan Ad notam-redaksjonen avsløre nye detaljer i saken. S. Umphmonster er doktorgradsstipendiat i seismologi ved UiO. Han vedgår å ha unnlatt å informere om usikkerhet i avhandlingen sin. Umphmonster er 34, og passer derfor profilen som hånd i hanske.

Men da Ad notam-redaksjonen under et intervju grep i kinnet hans og rykket til, kom det for en dag at dette ikke var hele sannheten.

– Håkon Randgaard Mikalsen?! utbrøt Ad notams journalist i sjokk, og hoppet nesten tilbake i Mysteriemaskinen.

Randgaard Mikalsen er 27, og passer derfor ikke RINOs profil.

Men vent! Da Ad notams journalist rykket tak i kinnet til Randgaard Mikalsen, kom enda en maske av.

– Påtroppende utviklingsminister Dag Inge Ulstein, eller muligens NRK-humorist Thomas Teige?!

Ad notams utsendte rykket nok en gang til, og fjernet den siste masken.

– Rektor ved OsloMet (sic.) Curt Rice?!

– Ja, og jeg hadde klart det, hadde det ikke vært for det SNIKETE Språkrådet, og den bikkja, ScoobyDoo (sic.)! uttalte 56-åringen mens han spiste et eple ekstremt sakte.

– Scooby doobie dooooo! sier Doo i en kommentar til NTB.

Ukas studentvin

EN DRANKER KRYSSER SINE SPOR:

Husker du det eksakte øyeblikket da det liksom ble bestemt at Gato Negro var en uglesett vin, og du måtte se deg om etter alternativer i cirka samme prisklasse? Ikkesant. Det gjør du ikke.

Men det skjedde, vi var der alle da det skjedde, plutselig hadde alle liksom funnet seg en ny vin, noe annet, skjønner du hva jeg mener? Vi sto der på fest, sammenligna viner, lo litt, alle hadde skrukork, og noen hadde funnet seg en frisk spanjol med kul etikett, den smakte ikke så dumt heller, letttdrikkelig, det var vi enige om, fra anlegget lød «Inspector Norse», hadde ikke hørt den sangen mange gangene da. Kul sang, ass! Sangen holder seg, og vet du? Det gjør vinen også. Og etiketten er fortsatt ganske kul.

Marqués de Nombrevilla Old Vines Garnacha 2017

Land: Spania
Alkohol: 13,5%
Pris: 112,90,—

Mathias Gravdehaug, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Sunfarm Joe og Skrothildegund Franzimor

Almennings tragedie

I denne ukas Universitas kan du lese om forskning- og høyere utdanningsminister Iselin Nybøs drøm om «grønnere» studentboliger. Florian Nøkleblom i Grønn Ungdom ble umiddelbart solgt og ringte politisk rådgiver i Kunnskapsdepartementet, Kjartan Almenning, for å få flere svar.

[ring, ring]

– Hei, snakker jeg med Kjartan Almenning, politisk rådgiver i Kunnskapsdepartementet?

– Ja, det gjør du.

– Hei, jeg heter Florian Nøkleblom og ringer fra Grønn Ungdom. Jeg så at forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø foreslo «grønnere» studentboliger, og vi har noen spørsmål. Har du to minutter?

– Ja, det har jeg. Men hvor ringte du fra?

– Jeg heter Florian Nøkleblom og ringer fra Grønn Ungdom.

– Åja, okei.

– Vi skjønnte ikke helt hva Iselin mente med «grønne» studentboliger. Kan du forklare?

– Ja, nå skal du høre her... (Florian Nøkleblom bryr seg kun om

naturen, og derfor forsvant dette politiske virvarret inn i evigheten).

– Betyr det at dere vil gi grønt lys til flere byggeprosjekter i fremtiden?

– Ja, altså regjeringen har varslet 3400 flere studentboliger i 2019.

– Er ikke alle nye boliger grønne, siden de ikke har vært i boliggamet så lenge?

– Hva mente du med det...? Eeh, jeg... skjønnte ikke spørsmålet.

– Nei, altså. Iselin sa at dere vil ha grønne boliger, men hvis man tenker over det, er ikke alle nye boliger grønne ... siden de er nye?

– Eeh, altså ja de fleste boliger må forholde seg til forskrifter. Men jeg er ingen ekspert på boliger.

– Nei, det er du ikke. Skal dere leie inn noen til å male dem?

– Du, altså. Bare for å stille

spørsmålet: driver du og tar meg opp nå? For da forutsetter jeg egentlig at du sier ifra. Det er vanlig folkeskikk.

– Men jeg tenker bare at det er stress å male så mange studentboliger alene. Hadde det ikke gått fortere å leie inn noen? Det er jo for eksempel mange som leier inn polske arbeidere.

– Hah.. ja. Nei, jeg tror ikke vi skal se på dette som et maleprosjekt.

– Men jeg skjønner fortsatt ikke. Skal det bli lov til å gro sin egen weed?

– Det er heller ikke en del av dette, nei.

– Riktig. Vil du vurdere din stilling som Hulken?

– Jeg vurderer gjerne min stilling som Hulken.

– Ommfffff ommfffff den er grei, snallast!

QUIZJYPLINGENE

1. Hvilken italiensk moteskaper ble i 1997 seriemorderen Andrew Cunanans siste offer?
2. I hvilket land finner vi den største ville dromedarpopulasjonen i verden?
3. Prinsesse Ingrid Alexandra hadde bursdag 21. januar. Hvor gammel ble hun?
4. Hva får du om du bestiller gobi på en indisk restaurant?
5. Nikolai Astrup (H) har fått tildelt en helt nyopprettet statsrådspost i den nye regjeringen. Hva blir tittelen hans?
6. Siden hvilket tiår har kommunistpartiet hatt makten i Kina?
7. Hvilken fjellkjede utgjør den østlige grensen mellom Europa og Asia?
8. Hva er navnet på verdens største tamkatrase?

9. Flere kommuner har de siste månedene advart barn og unge mot en chatte-app som de mener åpner for anonym mobbing. Hva heter appen?
10. Hvilken brite ga nylig ut albumet «Assume Form»?
11. Hvilken artist sier det følgende i en av sine låter fra 2012: «Everybody gon' respect the shooter, but the one in front of the gun lives forever»?
12. Navnene på syv land i verden inneholder endelsen «-stan». Hvilke land?
13. Espen Aas, Programleder i Dagsnytt 18, så seg nylig nødt til å kaste en komiker ut av studio på direkten. Hva heter komikeren?
14. Hvilken artist ble nylig droppet av plateselskapet RCA etter at en ny TV-dokumentar knyttet ham til en rekke

seksuelle overgrep?

15. I hvilken roman av Alexandre Dumas er handlingen blant annet satt til en festning på øya If utenfor Marseille?
16. Hvor mange ulver ble registrert innenfor Norges grenser vinteren 2017–2018? 1. Ca. 100. 2. Ca. 70. 3. Ca. 120
17. Hva kalte romerne Paris i romertiden?
18. I hvilken roman fra 1851 møter vi blant andre kapteinen Ahab og harpunéren Queequeg om bord på skipet «Pequod»?
19. Hvilke tre land eksporterer mest kaffe i verden?
20. Hva kalles fenomenet som oppstår når fullmåne inntreffer mens månen er på det punktet i banen sin som er nærmest jorden, samtidig med en total måneformørkelse?

av Pernille Solheim og Hans Magnus Meland, journalister i Universitas

1. Gianni Versace 2. i Australia 3. 15 år 4. Blomkål 5. Digitaliseringsminister 6. 40-tallet 7. Uraffellene 8. Maine Coon 9. Tellonym 10. James Blake 11. Kendrick Lamar i «Money Trees» 12. Afghanistan 13. Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan, 10. Josef Hadaoui 14. R. Kelly 15. Greven av Monte Cristo 16. Ca. 70 17. Litleia 18. Moby Dick 19. I. Brasil 20. Vietnam 3. Columbia. 20. Supermåneformørkelse

SVAR/DOM

- 0-4. Trump: Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. Student: Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. Førsteamanuensis: Se der ja! Ikkje duuomt.
- 15-20. Professor:-) *stolt men ydmyk*

Rebus

av Renoobs

+

–

D

+

–

TINGE

+

HINT: Klarte du forrige ukes rebus, klarer du denne. Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Deilig med storstipend» Det klarte Adrian, Bente, Evert, Morten, Dan Børge Brekker Seg og Pavedrad i US-marines.